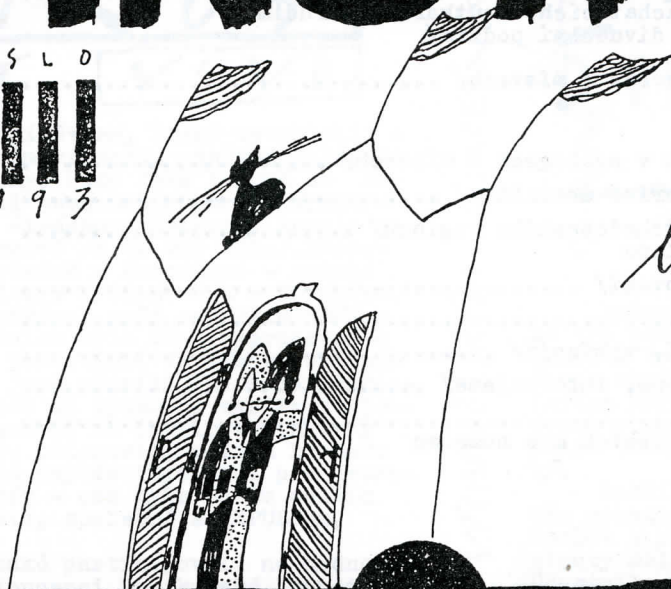

divadelní HROMADA

ČÍSLO
VIII
1993

*upravodaj
samostatných
divadelníků,
loutkářů a recitátorů
ve Východních Čechách,
na pomoci
Moravy a v části
Sudeta*

PRŮVA

DVEŘE

Miluji dveře, neboť v nich
je pláč i smích -
dveře jsou scénický čtverec
a ten, kdo vstoupí, je herec,
který mě potěší
anebo poděsí.
Mé dveře vedou do světa -
i ze světa.
Je v nich dramatické napětí.
Někdy se jich až lekám,
že se každé chvíle rozletí
a vstoupí ten, na něhož po celý
život čekám
- suchý host -
- samá kost -
řekne: Dost!

T.R. Field

O B S A H :	str.212
VE VOLNÉM STYLU: / Zprávy z Volného sdružení východočeských divadelníků /	str.213-216
IMPULSY Z IMPULSU:	str.216-228
- BYLO: X. Inspirace 1993 a taky Divadelní šance	str.216
Deset Inspirací	str.216-223
Šrámkova Šobotka /Poetické odpoledne/	str.223
- BUDE: 20. Divadelní mláď-loutkářská přehlídka O cenu Matěje Kopeckého	str.224
Proseč Terezy Novákové	str.224
Sejdeme se na přehlídkách v roce 1994	str.225
Tabulka termínů soutěží od okresních po národní kola	str.226
Oznámení o premiéře	str.227-228
VÝCHODOČEŠI NA NÁRODNÍCH PŘEHLÍDKÁCH	str.229-230
/Dětské divadelní léto v Frachaticích, Loutkářská Chrudim, Jiráskův Hronov, Krakonošův divadelní podzim/	
PRKNA PRAŠTĚLA: /Co se událo v souborech a místech/	str.230-231
Divadelní Bydžov Goethovy Jesličky	
PRKNA BUDOU PRAŠTĚT: /Co se bude dít v souborech a místech/	str.232
ŠKOLA HROU: /Informace z oblasti tvořivé dramatiky/	str.233-234
NESTOŘI A KANDRASOVÉ: /Osobnosti východočeského regionu/	str.234
Miloslav Šůva alias Měkká tlapa	
VE SLUŽBÁCH THÁLIE: /Jubilea, poděkování/	str.235-236
PELMEL: /Cokoliv/	str.237
DIVADELNÍ TRŽNICE: /Soubory nabízejí, vybízejí/	str.237
REFLEKTOR: /upozorňujeme, doporučujeme, informujeme/	str.238-239
MIMO RUBRIKY:	str.239-241
O něčem, co zatím v českých zemích moc neznáme Týden v Avignonu	

Vážení přátelé,

trochu se nám původně předpokládaný termín uzávěrky tohoto čísla vymkl z rukou - těžko jsme od vás hned po prázdninách získávali informace. Když už to tak dopadlo, tak jsme se rozhodli posunout vydání zhruba o měsíc - umožnilo nám to totiž zveřejnit už v tomto čísle termíny národních přehlídek pro rok 1994 a termíny, do nichž je třeba nahlásit inscenace do soutěží.

Další číslo Hromady bychom rádi vydali začátkem února - uzávěrka pro příspěvky je tedy 31. prosince 1993. Prosíme je zasílat na tradiční adresy:

ALENA EXNAROVÁ, ELIŠČINO NÁBŘEŽÍ 626 c,
500 02 HRADEC KRÁLOVÉ nebo
IMPULS, OKRUŽNÍ 1130, 500 03 HRADEC KRÁLOVÉ

Všechno dobré přeje

vaše redakce

HROMADA č. 8 - Vydává Středisko amatérské kultury IMPULS Hradec Králové, Okružní 1130, PSČ 500 03, telef.č. 049/46560,42769 - ve spolupráci s Volným sdružením východočeských divadelníků. Redakce: Alena Exnarová, Mirka Císařová, Karla Dörrová, Jan Merta. Výtvarný redaktor: Mario Alfieri. Na čísle spolupracovala: Bohumila Györgyová
Uzávěrka tohoto čísla: 25. 10. 1993.
Neprošlo jazykovou úpravou.
Registrováno na RK OÚ v Hradci Králové pod č. 31/91.
Tisk: Tiskárna ALDIS, Hradec Králové Eliščíno nábřeží 375.

VE VOLNÉM STYLU (ZPRÁVY VSVD)

ČINNOST RADY VSVD

Předinspirační šturm, který vyvrcholil o posledním červnovém víkendu, poněkud polevil - nastaly prázdniny. Rada jako taková se nescházela, ale byli jsme zastoupeni v organizačním štábu 63. Jiráskova Hronova, konala se letní škola v Turnově /o té viz dále/, kterou jsme pořádali společně s Rezonancí - nadací pro renesanci kultury v Turnově a s IMPULSem. Začali jsme se setkávat opět začátkem září a naším prvotním úkolem bylo včas vypracovat a odeslat žádost o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu, což jsme učinili. A svolat regionální radu, abychom si ujasnili systém vzájemné komunikace, nechali se inspirovat návrhy pro další činnost, připravili valnou hromadu a taky vyzískat co nejvíce informací pro Hromadu, aby mohla vyjít - což bylo naším dalším úkolem, který tímto, společně s IMPULSem, plníme.

Ještě jsme také participovali na hodnocení a budované koncepci Loutkářské Chrudimí a Jiráskova Hronova v pražské ARTAMA, na schůzkách českého střediska AITA/IATA, v přípravném výboru Krakonošova divadelního podzimu... A Sváta Pilař neustále "pucoval" kartotéku členů, platíků i neplatíků, a zodpovídal naše četné dotazy.

Dobu, která uplyne od psaní této zprávičky a dnem, kdy se vám Hromada dostane do rukou, bude naplněna ještě několika schůzkami rady: mimo jiné proto, aby valná hromada VSVD, kterou připravujeme na listopad, byla pro nás všechny příjemným setkáním. Ale taky - a to především - proto, abychom společně s IMPULSem dokázali i přes dosavadní nepřítomnost Mirky Čiřákové zajistit maximum akcí a přehlídek, s nimiž jsme se až dosud setkávali. Pevně věříme, že se to i v této sezoně podaří.

Alena Exnarová

KOLIK NÁS JE

okres:	počet souborů /v nich členů/	počet jednotlivců
Havl. Brod	2 /45/	6
Hradec Král.	4 /59/	22
Chrudim	4 /91/	15
Jičín	5 /56/	13
Náchod	5 /53/	14
Pardubice	1	15
Rychnov n.K.	0	7
Semily	4 /?/	9
Svitavy	2 /11/	11
Trutnov	4 /43/	20
Ústí n.Orl.	3 /53/	11

celkem: 34 /411?/
Čestní členové: 6 jednotlivců

143

/Pravda: ne všichni řádní členové mají v tomto roce zapláceno - ale pevně věříme, že tak ještě učiní!/
V T U R N O V Ě

LETNÍ DIVADELNÍ ŠKOLA

Rezonance, VSVD a IMPULS pořádaly společně tři běhy divadelní školy. Jeden byl věnován režii a dramaturgii, ale bohužel byl po dvou dnech zrušen, protože kromě lektora Vladimíra Zajíce přijela jediná seminaristka. Učelali si jeden pracovní den, kde neprobírali předem vybraná témata, ale téma vlastní práce seminaristky.

Další běh, který byl týden na to, byl věnován pohybovému divadlu. Lektorem byl Jevgenij Kozlov z petrohradského DO-téatru a jako asistenty měl lidi ze souboru Jumping Hamada. Učastnilo se kolem dvaceti seminaristů. Pracovalo se usilovně, scházeli se kolem jedenácté dopoledne při společné snídani-obědě a pracovali minimálně do deseti do večera. Výsledkem bylo krásné představení, které se hrálo na nádvoří kasárenského bloku, v němž má klub své sídlo. Psali o tom místní noviny, hovořilo místní i regionální rádio. Bylo hojně navštíveno veřejností a dost se líbilo. V souvislosti s tím žena přislíbila, že je ochoten znovu přijet a udělat lektora něčemu podobnému. Lidé, kteří se semináře zúčastnili, mají zájem účastnit se znovu. A myslím si, že pokud všechno připravíme a dáme avízo dříve než letos, zájem bude ještě větší.

Po týdenní přestávce následoval třetí běh - divadelní improvizace, kterou vedl Petr Lauřich. Tady bylo 24 lidí, kromě řádně přihlášených si lektor přivezl ještě několik lidí z Prahy ze své divadelní školy. Pracovali podobným způsobem, jako předešlý seminář. Také z jejich práce vzniklo představení, které se hrálo v klubu ve čtvrtek /to předešlo až v sobotu večer, protože si chtěli prodloužit seminář ještě o jeden den proti původnímu plánu/. Také se líbilo. Navíc si mladí lidé /byli tak v rozpětí od 14 do 25 let u obou seminářů/ vyměnili vzájemné adresy, navázali tam řadu hezkých vztahů.

V každém případě bychom chtěli v příštím roce v pořádání letní divadelní školy pokračovat a hlavně chceme dát termíny i propozice na vědomí včas - ne na poslední chvíli jako letos. Snad lze prozradit, že pro jeden ze seminářů jednáme s Ivanem Vyskočilem. A uvažujeme také o přesahu k výtvarníkům a muzikantům. Myslím, že by to mohlo být zajímavé.

Dáda Weissová

/odchycena na přehlídce Přelet nad loutkářským hnízdem namluvila na diktafon, za přepis a krácení může ex/

VSVD - VOLNÉ SDRUŽENÍ VÝCHODOČESKÝCH DIVADELNÍKŮ

LEKTOREM POHYBOVÉHO DIVADLA
BYL JEVGENIJ KOZLOV
Z PETROHRADSKÉHO "DO"-TEATRU.

LOUTKÁŘSKÁ (HRUDIM & JIRÁSKŮV HRONOV (STRUČNĚ ZE SCHŮZEK FESTIVALOVÝ(H VÝBORŮ))

Jak Loutkářská Chrudim, tak Jiráskův Hronov byly hodnoceny uspokojivě. Více jsme se snažili hledět dopředu, zabývat se koncepcí přehlídek příštích. Především semináři a diskusemi o představeních - jaké jsou potřeba, jak je vést... Schůzka o JH byla daleko vzrušenější. Kromě úprav propozic přehlídky v otázce výběru představení na JH /včas budou zveřejněny/, kromě hostování zahraničních souborů /již teď se můžeme těšit na Studio de Monaco s Domem doni Bernardy a na Otrázenie z Permu s vlastní verzí Sofoklovy Antigony - ale ani to ještě nemá být vše/, zdá se mi v tuto chvíli podstatné zmínit se o změně týkající se vzdělávání při JH. Klub mladých divadelníků už nebude jen klubem mladých - bude věkově neomezen. Kromě toho je v plánu Klub seniorů /o seniorském divadle viz články Lídy Honzové v tomto čísle Hromady/, na jehož přípravě pracuje pověřená skupinka zástupců ARTAMA a zájmových organizací /za nás již výše zmíněná Lída Honzová/. Co se týče diskusí o představeních, dojde k návratu k jednomu společnému diskusnímu klubu s tím, že mimo to je v plánu jeden analytický seminář, který se bude zabývat podrobným rozбором inscenací.

Takže uvidíme, jak budeme příští rok spokojeni.

ex

A I T A
I A T A

REGIONÁLNÍ R A D A

Sešla se poslední zářijový den. Ne sice komplet, ale bylo nás dost na to, abychom si řekli, co se kde děje a neděje, kde mají divadelníci v okrese kontakt a kde ne a co pro něj udělat, jak by měla vypadat valná hromada a jaký program by mohl lidi zajímat... a tak podobně. O tom všem si povíme i na valné hromadě, tedy mimo jiné. Snad se nám povede, abychom se nepoztráceli, ale naopak.

ex

České středisko AITA/IATA a podíl VSVD na jeho činnosti - k r á t c e !

V českém středisku jsou zastoupeny - ADA, ARTAMA, SČDO, SDA, STD, TATRMANI a VSVD. Jednání zástupců jednotlivých členských organizací se za VSVD zúčastňuje Břetislav Lelek a Lída Honzová.

Bylo by možné se nyní rozepsat podrobně o poslání, možnostech členského střediska AITA/IATA a o tom jaké výhody i nevýhody členství v něm přináší celému našemu sdružení i jednotlivým souborům samostatně. Nebudu to však v této chvíli dělat, poněvadž předpokládám hojnou účast členstva na valné hromadě, která se plánuje na 20. listopadu t.r. Tam je na pořadu jednání i obsáhlejší informace z této oblasti a já se domnívám, že bude lépe vše projednat v živé diskusi.

Takže opravdu jen velice krátce - byla jsem již třikrát na pracovní schůzce českého střediska. Jedná se především o spolupráci se zahraničními partnery - účast na přehlídkách, seminářích a dalších setkáních. Jsou to věci velice zajíma-

vé jak pro soubory tak pro jednotlivce. Má to však jeden háček - potřebujeme mít stálý a aktuální přehled o tom, co členské soubory VSVD mají na repertoáru, jaké je to úrovně, atd.

To znamená - potřebujeme stálý kontakt se všemi soubory.

A to nezáleží jen na Radě VSVD, ale na těch, co v souborech pracují - t.j. na Vás!

I o tom bychom měli na valné hromadě jednat. Nikdo nechce nikoho organizovat, je potřeba o sobě vědět, abychom mohli svoji dobrou práci v divadle nabízet i do světa. Tak jako to dělají ti ostatní!

Lída Honzová

"VEJCUK TERMÍNŮ:"

- byla uzavřena smlouva se Svazem německých amatérských divadel /BDAT/ o spolupráci

- 19.-22.8. Scheinfeld /Bavorsko/ - seniorský seminář - účastnila se Lída Honzová /a píše o tomto v této Hromadě/

- Rosenheim - Festival divadla všeho druhu, koná se 12.-15.5.1994, uzávěrka přihlášek 30.11.1993, podmínky: soubor do 15 osob, hrazeno ubytování a strava bez nápojů, představení do 90 minut, pobyt po celou dobu přehlídky, k dispozici dva hrací prostory.

- Hanower - Seniorfestival, 6.-10.7.1994 Soubory s věkovým průměrem min. 60 let u hrajících členů, návrhy do 30.11.1993 Další podmínky: max. 12 lidí zdarma ubytování a stravu /ostatní za zlevněný tarif/, délka představení do 60 minut.

- Fridrichshafen - přehlídka, na níž jsou vítány méně tradiční formy, je zde velká vzdělávací část. Téma: HEIMAT /VLAST/. Termín 14.-17.4.1994, přihlášky do konce listopadu.

POZOR! O všech účastech na výše uvedených přehlídkách se bude rozhodovat na schůzce v Rakovníku dne 13.11.1993. Do té doby necht se zájemci přihlásit u Lídy Honzové nebo Brěti Leika /tel. 049/61 39 20/

Ještě jednou **POZOR!** Zájemci o výjezdy do zahraničí! Soubory i jednotlivci! Přihlaste se nám! Ať o vás víme! Ať vás můžeme navrhovat! Někdy jsou totiž termíny pro podání návrhů tak šibeniční, že vás nestačíme oslovit. Pokud budeme o možných zájemcích vědět předem, půjde to lépe.

Senioři!!!

Vzchopte se k činu! Může hrát též seniorská část souboru, který jinak seniorský není. Navíc typ seniorského divadla má v Evropě zelenou! Uvažuje se dokonce o založení Evropského svazu seniorských divadel. U nás začal SCDO přemýšlet o uspořádání minipřehlídky pro seniorské soubory už v příštím roce. A něco se pro vás chystá i na JH! /Nejbezpečnější informace o všem seniorsko-divadelním u Lídy Honzové - Kulturní dům Ostrov, Havlíčkův Brod/

ŽÁDOST

O POSKYTNUTÍ POMOCI

ZE STÁTNÍHO ROZPOČTU ČR PRO ROK 1994

Na základě letošních zkušeností a po dohodě s IMPULS - tak, aby se naše činnost vzájemně doplňovala - požádali jsme MK ČR o dotaci na:

a/ Dílnu mladého divadla 32.700 Kč

b/ metodickou odbornou pomoc souborům 5.000 Kč

c/ na vydávání divadelního zpravodaje Hromada 94 26.400 Kč

Citujeme ze zdůvodnění:

a/ Dílna je plánovaným setkáním mladých zájemců o oblast amatérského divadla, a to těch, kteří pracují v stávajících souborech, v nově vzniklých generačních skupinách, nebo i jednotlivců, kteří o danou oblast projevují zájem, i když teprve své zařazení hledají.

Dílna je zaměřena především na konkrétní praktickou práci v době jejího konání. Má však i svou fázi přípravnou, ve které se přihlášení na setkání na základě zadání předběžně připravují samostatně ještě před setkáním.

Dílna má navázat na některé dobré zkušenosti z minulých let ve východočeském regionu, měla by je dále rozvíjet a být základem pro vytvoření pravidelných setkávání mladých lidí v oblasti mladého divadla. Na dílnu v roce 1994 by měla navazovat pravidelná setkávání v této podobě alespoň 1x v roce, aby průběžně podchycovala nové zájemce i nově vznikající kolektivy. U věkové mladých skupin jedno takové setkání je předpokladem. Na dílnu by měly navazovat další akce, organizované střediskem IMPULS Hradec Králové - jako jsou přehlídky mladého divadla i další forma vzdělávání, které by společně s dílnami organizovanými Volným sdružením východočeských divadelníků tvořily ucelenější systém v oblasti mladého divadla východočeského regionu.

Předpokládají se tři pětidenní setkání pro tři obory v průběhu prázdnin 1994 /cca 60 osob, 4 odborní lektori/.

b/ Metodická odborná pomoc souborům

Vzhledem k tomu, že se v řadě okresů východočeského regionu zcela rozpadla /byla zrušena/ odborná metodická zařízení, obrací se řada jednotlivých souborů přímo na Volné sdružení východočeských divadelníků se žádostí o pomoc, kterou je možno shrnout do těchto základních okruhů:

1. odborná pomoc v dramaturgické oblasti - související s výběrem textů, jejich dramaturgické úpravy a alespoň základního dramaturgicko-režijního rozboru v úvodní části práce souboru na inscenaci
2. odborná pomoc v oblasti režijní práce /včetně odborné spolupráce v oblasti pohybové, hudební, scénografické a pod./
3. odborné hodnocení hotové inscenace - a to i v těch případech, kdy se soubor třeba ani neúčastní žádných postupových kol soutěží.

c/ Divadelní zpravodaj HROMADA 94

Vzhledem k tomu, že jednou z činností této organizace je též vydávání informačního bulletinu Hromada, žádáme o možnost dotovat ze státních prostředků vydávání tohoto zpravodaje, o který projevují zájem divadelníci prakticky z celé ČR. Jedná se o vydání 4 čísel ročně.

Konec citace. Teď nám nezbyvá, než čekat, jak to dopadne.

A NA ZÁVĚR NAŠÍ
RUBRIKY

POZVÁNKA NA VALNOU HROMADU VSVD

BUDE SE KONAT
V SOBOTU 20. LISTOPADU 1993
V PARDUBICÍCH
V KOMORNÍM DIVADLE.
ASI TAK OD 9,30 DO 12,30 HODIN
SI BUDEME POVÍDAT.
ASI TAK OD 14,00 H. SE
PODÍVÁME
NA POHÁDKU
ČERCHMANTICE
A PAK SI BUDEME
ZASE POVÍDAT.
A KDO NEBUDE SPĚCHAT,
TOHO ZVE MÍLA KUČERA
V 18,00 HODIN
NA PŘEDSTAVENÍ
DÜRRENMATTOVY
NAVŠTĚVY STARÉ DÁMY
VE VČD.
POZVÁNKY S PŘESNÝM
PROGRAMEM
ZAŠLEME VČAS.
NA VIDĚNOU
SE VŠEMI
SE TĚŠÍ
RADA

VSVD

VSVD: VOLNÉ SDRUŽENÍ VÝCHODOČESKÝCH DIVADELNÍKŮ

IMPULSY Z IMPULSU

impuls

středisko amatérské kultury
Okružní 1130
500 03 Hradec Králové
telefon (049) 46 560 • 42 769 / fax (049) 46 560

O-BYLO-BYLO X. INSPIRACE 1993 A TAKY DIVADELNÍ ŠANCE

Jubileum je důvodem nejen k oslavě, ale i k zastavení, zamyšlení, bilanci... Chceme tak učinit společně s vámi. Poohlédneme se spolu s pamětníkem Janem Císařem... Zalistujme si v paměti i v programu všech Inspirací. Obě vám rádi předkládáme.

red

PROSPĚCH
/ ÚSPĚCH

Listuji v materiálech o deseti ročnících Inspirace. Číslo, fakta, strohá řeč dokumentace. A přece je v tom pro mne tolik života jako v málokterém materiálu shrnujícím minulost. Přiznám se - je v tom i kus nostalgie, neboť je to ohlédnutí za časem, v němž jsou pro mne uloženy nejlepší okamžiky, které jsem prožil na půdě amatérského divadla. Ale snad mohu i konstatovat, že nejde jen o mé osobní vzpomínky a zkušenosti; snad mohu říci, že je v tom pojmu Inspirace, v těch deseti ročnících obsažena i nepominutelná a velká etapa vývoje amatérského divadla ve Východních Čechách /kdy- si ve Východočeském kraji/. Etapa, která vskutku především Inspirací dokazovala jaká síla se skrývala v amatérském divadle, co v jistém období znamenalo pro život řady lidí, jak jim umožňovalo zažít část existence v tvořivém vzepětí, jež mělo smysl, tak také dávalo možnost nějak se vyjádřit k tomu, co je tížilo, co se jim zdálo nesnesitelné. Vzpomeňte jen inscenace DS Obsazeno z Malšovic s některými hrami Pepy Tejkla: dramaticky-literární i jevištně to mělo tisíc a jednu chybu. Ale jako výkřik "zmučené duše" vždycky tyto inscenace našly svou odezvu a vždycky jsme rozuměli, proč to bylo napsáno, proč se to hraje. A to už vůbec nemluví o slavné OÁZE z Dobrušky, která se objevila na Inspiraci 89. Myslím, že to byl jeden z nejostřejších politických jevištních činů té doby - zřetelný a jasný jak v konkrétním podobenství základní situace i v řadě akčních gagů a slovních vtipů. A přitom také divadelně nápaditý, zajímavý, vymyšlený, tvořivý.

Ne, nemíním dělat z Inspirace nějakou "protistátně protisocialistickou" záležitost. Chci

jen dokázat, že se zrodila z atmosféry poloviny osmdesátých let /1984/ a že byt se tohle všechno tehdy nedalo jakýmkoliv způsobem zveřejnit, tak to fungovalo jako neprehlednutelné "guchovní" zázemí, z něhož Inspirace rostla. Neboť dávala příležitost, aby se sešli lidé, kteří divadlo dělali nejenom pro své potěšení a zábavu /případně pro potěšení a zábavu jiným/, ale také proto, že v tom nalézali chvíle tvořivého úsilí, smysl, ježž nemohl nikdo zcizit /nanejvýše zakázat/, komunikaci o problémech, o nichž se dalo často hovořit jen v soukromí a ježž se najednou v divadle přetavené podobě stávaly veřejným společným majetkem. A pak tu samozřejmě bylo i to, že se potkali na Inspiraci lidé ze všech druhů - jak se tehdy říkalo - "slovesnické obory" a mohli se nejenom vidět, ale také si pohovořit. O svém zájmu a potřebě, o divadle.

Divadlo bylo na Inspiraci vždycky na prvním místě. Začínalo to už organizací - jedno představení šlo za druhým, na diskuse se hledala pracně volná místa přes den - a hlavně se ovšem mluvilo v noci. A samozřejmě to pokračovalo výběrem, což už bylo předurčující východisko celého podnikání. Neboť v něm šlo o praktický výklad slova inspirativní. Tedy o sám smysl názvu Inspirace. To slovo bylo tehdy hodně frekventované. Pod jeho záštitou začaly v této době i na Hronov vnikat první soubory a první představení, ježž do té doby neměly do této "ochotnické Mekky" přístup, přesto že to byly inscenace, které patřily přinejmenším k tomu nejceněnějšímu /ne-li nejlepšímu/, co se dalo v českém amatérském divadle tehdy vidět. Všichni jsme však věděli, že inspirativní znamená snahu o to dělat amatérské divadlo nějak "jinak" než doposud. To "jinak" zahrnovalo všechny oblasti toho, co nazýváme divadelním systémem. To jest jak oblast divadelního jazyka tak způsob, jak se představení dělalo a rodilo a nakonec i komunikaci s divákem. Ne všechny soubory se snažily uskutečňovat tuto proměnu ve všech těchto třech složkách, tedy komplexně ani ne s rasantní radikálností. Ale ti poučení, nebo ti kdo se chtěli poučit, věděli, že to "jinak" je ohromná příležitost k tomu dělat divadlo tak, jak jsem napsal na začátku: jako divadlo, ježž je tvořivé a má smysl. A dokonce může nejenom najít svého diváka, ale může tak učinit i na slušné nebo velice dobré kvalitativní úrovni.

Inspirace byla při svém vzniku prostě záležitostí "poučených a poučujících se". Už jsem napsal - několikrát v Amatérské scéně - že je to pro mne jistá početná skupina - někdy téměř generačně spojená a srostlá - amatérských divadelníků, která chtěla o divadle cosi /často hodně/ vědět, aby je mohla dělat "jinak". Protože cítili nezbytnou potřebu to "jinak" pro sebe i pro své diváky na jevišti uskutečňovat. Právě tohle bylo v samotných základech Inspirace.

Přitom byly jasné a zřetelné i další základní předpoklady, ježž si tento prvotní princip a postoj "poučenosti" vynucoval a bez níž by nebyla měla Inspirace ten ohlas, ba troufnu si říci věhlas, který měla. Těch předpokladů byla řada, nemohu je tu všechny vypočítávat, tak zmíním jen některé a ještě bez toho, že bych jakoliv pořádkem stanovoval jejich význam, váhu. Tak tedy:

- do popředí se tlačily zásady divadelní kvality; "poučenost" nepřijímala "sousedské" divadlo, vyžadovala /nebo alespoň o ni usilovala/ takovou rovinu divadelnosti, ježž se snaží o jisté obecné komunikační i estetické hodnoty divadla -

- nebylo možné pominout výsledky, postupy a vývoj tzv. "autorského" divadla; "osobní postoj k přítomnosti" /mimoходом: to je jeden ze znaků postoje umělecké moderny, takže možná jsme tu tehdy byli svědky i účastníky "masového" přechodu "poučené" části amatérského

českého divadla na pozici moderního umění a Inspirace byla jednou ze záležitostí, která tomuto přechodu otevírala dveře ve východních Čechách do široka/ se stal požadavkem, ježž čím dále tím více spolutvořil "inspirativnost" divadla, spolupodílel se na tom "jinak" -

- stejně tak bylo jasné, že končí období přísně uzavřených druhů, poddruhů, žánrů a stylů divadelního jazyka, že nastává období vzájemného prolínání a ovlivňování, nejenom v teoretickém a kritickém uvažování a přemýšlení, ale i v praxi, tam dokonce především a že to "jinak" bez této syntézy a této synkretičnosti prostě nejde -

Tato myšlenka, tento předpoklad se při pořádání Inspirace na počátku prosadil jako nejvlivnější, nejpraktičtější a také jako nejviditelnější i prvotní. V tomto okamžiku už začala Inspirace přesahovat slovesné obory, už začala pošilhat po jakékoliv produkci, ježž se děje na jevišti a tak se jednoho dne objevil na jejím programu i "scénický tanec". Mimoходом letos se "scénický tanec" objevil na Jiráskově Hronově a trochu tam vnesl zmatek v kritériích, hodnoceních. Címž chci říci, že východočeskí amatéři si založili svou "scénickou žatvu" neskonale dříve, než se vůbec tato "idea" začala rodit na republikové a nyní celostátní úrovni a dali jí zcela konkrétní podobu. Včetně hostů, kteří začali "inspirativně" rozšiřovat program Inspirace jak z jiných krajů ze sféry amatérské tak ze sféry profesionální.

I když tedy "syntetičnost a synkretičnost" divadelních a jevištních projevů jako by vystoupila z příčin založení Inspirace na první místo, ty ostatní byly od začátku rovněž trvale přítomny. Stačí se jen podívat na první program Inspirace. Bohdanečské VDOVY byly ukázkou, jak "vnitřní postoj k přítomnosti" proniká do autentičnosti herectví "klasického interpretace dramatického jazyka", zatímco RODINA TÓTÚ v havlíčkovobrodské inscenaci předvedla totéž v rovině "symbolu", jehož společenská aktuální modelovost byla nepochybná. A do třetice: Čmukáři - tedy ještě loutkářský soubor OB Modřišice - předvedl autorské divadlo v plné parádě svými PLETENÝMI POHÁDKAMI, nemluvě už o tom, že navíc také ztělesňoval - jako ostatně každé - divadlo "třetího druhu", v němž se tělesný materiál herců spojoval s loutkou. A konečně úpícká FIDLOVACKA: Pokus zahrát českou klasiku v duchu tradice českého moderního divadla pod vedením profesionála na úrovni, která se chtěla vyznačovat přesným, jasným inscenačním plánem, jednotou stylu, kolektivní disciplínou - zkrátka a dobře: prvky, ježž vyznačují inscenaci jako pevný a fixovaný tvar, tedy jako divadelní dílo.

Amatérské divadlo východočeského kraje mohlo tehdy nabídnout dostatek inscenací a divadelních /jevištních/ pokusů, ježž tak nebo onak splňovaly některý /nebo i více/ z předpokladů

"inspirativnosti" a mohly nějak poučit o tom "jinak". Přitom mělo štěstí, že tu působil a pravidelně se Inspirace účastnil soubor v českém amatérském divadle špičkový:

"Céčko" ze Svitav. Nejenom, že jeho inscenace přímo hýřily všemi těmito předpoklady, ale navíc vždycky předbíhaly dobu, vždycky otevíraly nové pole, na nichž to "jinak" zaznělo zcela nečekaně a stalo se nejenom inspirací pro duši a srdce, ale také pro mozek, pro uvažování o tom kudy jdou cesty divadla. Inspirativnost Inspirace je bez "Céčka" nemyslitelná, v jeho představeních se modernost českého amatérského divadla přímo zhmotňovala, v leccems naznačila i své meze a jejich možné překonávání; jako by se hlásilo už to, co přijde potom, doba "po moderně".

"Céčko" jako by přímo svou tvorbou a svými inscenacemi ztělesňovalo "duch Inspirace" - včetně všech intelektuálních podnětů, jež dávalo. Neboť o to šlo na Inspiraci také. Inspirace hledala svůj "intelektuální a diskusní" rituál velice intenzivně, úporně, soustředěně a důsledně. Až do chvíle, kdy po listopadu odešla "poučená" skupina divadelníků do jiných oblastí veřejné činnosti. Neboť bylo od počátku tím, kdo Inspiraci připravovali, jasné, že se tu nemůže opakovat "rituál", jenž souvisí se záležitostmi "soutěžními". To jest: že se tu nemůže opakovat hodnocení a kritizování jednotlivých inscenací jako "divadelních /uměleckých/ děl". Že se musí hledat možnosti jiné, jež nebudou klást hlavní důraz na výsledek, ale daleko více na to, v čem chce inscenace, práce a aktivita souboru uskutečnit to "jinak". Ostatně - už od prvního ročníku byly na program Inspirace zařazovány inscenace tak říkajíc "nehotové", inscenace, jež byly teprve ve stadiu spění k definitivnímu výsledku. A tím se také naprosto čitelně a nezpochybnitelně dalo na jevo, že Inspirace pokládá výsledek za cosi druhotného. A tedy se hledalo a zkoumalo jak to udělat i v diskusích, debatních setkáních. Nemyslím si, že by se někdy byla našla zcela ideální forma. Ale pře-

sto na ty doby strasně rád vzpomínám, neboť právě ten proces hledání byl nádherným dobrodružstvím. Jak ve své formě, tak i v tom, proč se pořád ta forma měnila. To jest v tom, že se stále nahmatávaly možné kontury společného myšlení, které by od jednotlivostí výsledků dospěly k podstatě toho, co právě teď znamená ono "jinak". Mám-li být upřímný, tak ta proměnlivost formy diskusí a přemýšlení o viděném na Inspiraci byla pro mne kvalitou, jež nejlépe odpovídala tomu, čím Inspirace chtěla být a čím byla: každoroční odpovědí na to, kde amatérské divadlo ve východních Čechách je, kam spěje a jak provozuje ono "jinak".

Proměnlivost ovšem charakterizuje celou Inspiraci a je jedním z rysů, které způsobily její prospěšnost a úspěšnost. I když onen obecný princip "jinak" a jeho rozvedení v některých základních předpokladech byly od počátku pevné, Inspirace vždycky reagovala na to, co se právě letos, teď v této chvíli ve východočeském amatérském divadle urodilo. A nejen v jednotlivých inscenacích, ale i ve vývojových liniích. Tak například stále větší počet souborů unikajících do "netypických" divadelních prostorů si vynutil opustit Letohrad, kde Inspirace začínala a přejít do Ústí nad Orlicí, kde pro tuto prostorovou variabilitu bylo možné zajistit větší technické zázemí. A i když pro nás, kteří jsme Inspiraci zažili od jejích počátků, zůstává Letohrad idylickou vzpomínkou na jakési "rodinné" prostředí, Ústí se vlastně jeví jako vyvrcholení prospěšnosti a úspěšnosti. Neboť Inspirace tehdy zcela bezpečně, průkazně, nekompromisně a jednoznačně potvrdila své postavení první a hlavní amatérské divadelní akce ve Východních Čechách. Ostatně: i proto musela z Letohradu; jeho kapacita už nestačila více než třem stům účastníků. A pak se Inspirace stěhuje do Hradce Králové. Mimo jiné také proto, že svůj osud spojuje s "Divadelními šancemi" - přehlídkou divadla pouličního, na tržišti, prostě ve volném prostoru. Tato amatérská akce se zrodila na půdě hradeckého okresu a Inspirace po svém přestěhování ji zcela přirozeně a organicky pojala do své náruče, aby touto proměnlivostí zůstala práva svému zkoumání a "předvádění" jak "jinak" se dá hrát divadlo. Včetně pokusu zatím nejvelkolepějšího: představení souboru Obsazeno v átriu před Městskou hudební síní /J. Tejkl: KALVÁRIE/. A také pardubický soubor Jumping Hamada je pro mne v tomto prostoru pojednou produkci, jejíž "tělesná záměrná ne-přirozenost, ne-každodennost" v tom každodenním banálním, běžném prostředí nabývá zcela nové souvislosti jak dělat divadlo "jinak".

Což všechno jen potvrzuje to, co se lze dočíst v hodnocení první Inspirace z roku 1984: "Akce byla významným přínosem, doporučeno k pořádání jako hlavní metodická a vzdělávací

akce". Což se dělo; prostě slovo tělem učině-
no jest. A hle: ten pojem metodický se tu oči-
šťuje od všech nánosů hanlivosti, jichž se mu
právem i neprávem v poslední době dostalo. To
pro mne skrývají obě ona slova prospěch i ú-
spěch. Neboť Inspirace byla na prospěch - a
doucejme, že i nadále bude - všem východočes-
kým amatérům. Zejména ona "poučená" skupina
a generace se tu dostávala do těsného kontak-
tu se vším co ji páliło, vzrušovalo, trápilo i
zase přinášelo radost. Tento prospěch patřil
celému východočeskému amatérskému divadlu, byl
ve svých konstantních předpokladech i zase
v proměnlivosti forem a přístupů výrazem meto-
dické péče, jež se nevnučuje, ale činí to, co
činit má: slouží tomu, co amatérské divadlo
potřebuje způsobem, který je rozvíjí a kultu-
vuje, objevuje mu nové obzory - prostě to
"jinak". Z tohoto důvodu soudím, že Inspirace
je také podobou, výrazem a projevem "poučené"
metodické péče, patří i v tomto směru k po-
ziitivnímu proudu, jež ono "poučené" amatérské
divadlo v té době představovalo.

I tím - a možná především tím - se Inspira-
ce stala úspěšnou. Už jsem se zmínil o stále
stoupajícím počtu účastníků. A jen letmo se
dotkl toho, co také k této úspěšnosti patřilo
a patří: že Inspirace byla vždycky shledáním
a setkáním všech, kdo chtěli dělat divadlo ja-
ko "duchovní kulturu". Někdo to uměl výborně,
někdo méně, někdo se teprve začínal poučovat,
někdo jen přihlížel. Ale to setkání a setkání,
ta vzájemnost, ta pospolitost zájmů a potřeb
i přátelských vztahů, to byl úspěch Inspirace.
Souvisel s její úspěšností, jedno nemohlo
být bez druhého. Snaha pochopit jak dělat ama-
térské divadlo tak, aby bylo spojeno s přítom-
ným okamžikem, se současností, se propojovala
vědomím, že na Inspiraci se scházejí lidé, kte-
ří jsou si po "duchu divadla" blízcí. A že už
to, že si mohou popovídat, posedět si spolu,
zazpívat, je cosi, co energii dělat divadlo
"jinak" pro sebe, pro přátele amatéry i divá-
ky zmnožuje.

Tohle byl hlavní úspěch Inspirace. A dou-
fejme, že to bude i její devíza v budoucnosti.
Těch deset ročníků ukazuje, že Inspirace má
dost vnitřních sil, aby přežila všechny dyna-
mické proměny společnosti, umění, divadla i
amatérismu.

Jan Císař

DESET INSPIRACÍ

/Pokus o faktografický přehled s prosbou
o shovívavost: v materiálech, z nichž čerpáme,
nemusejí být zachyceny programové změny, k nimž
došlo na poslední chvíli/

1984

L E T O H R A D
1. - 3. Č E R V N A

DDS Litomyšl - Vladimír Šauer: DISKOTÉKA PRO
POKROČILÉ ZACÁTEČNÍKY

DS Bohdaneč - A. Kortézs: VDOVY

Lidová konzervatoř Vě kraje - O. Wilde: STRA-
ŠIDLO CANTERVILLSKÉ

DS Nový Hrádek - Ivan Bednář: KLAUNI

DS ČMUKAŘI Modřišice - J. Ipser, D. Weisssová:
PLETENÉ POHÁDKY

DS Úpice - J.K. Tyl: FIDLOVAČKA

DS Havlíčkův Brod - I. Orkény: RODINA TÓTŮ

/ V programu dále volná tribuna, promítání fil-
mu KKD Úpice "Mírové poselství-Hra o Dorotě"/

Účast: cca 117 lidí v 7 souborech + 110 semi-
naristů

1985

L E T O H R A D
20. - 22. Z Á Ř Í

Divadélko dětí ROZMARÝNEK DK ROH ZVÚ Hradec
Králové - HRNEČKU, VAŘ /scénické pásmo z ří-
kadel, písní a pohádek K.J. Erbena/

Amatérské recitační studio Pedagogické fakulty
Hradec Králové - Rainer Maria Rilke: PÍSEŇ
O LÁSCĚ A SMRTI KORNĚTA KRYŠTOFA RILKA

DS VOJAN Doubravice - Aleš Fuchs: DEKAMERON
aneb VESELÉ PŘÍBĚHY Z ČASU MORU

LS C SK ROH Svitavy - B. Buchlovan, K. Čapek:
POHODA

Mladá scéna SKP Karosa Vysoké Mýto - J. Mlej-
nek na motivy J. Verna: CESTA KOLEM SVĚTA

ADIVADLO SKP ROH Havlíčkův Brod - Miguel de
Cervantes Saavedra: MEZIHRA

Mladé divadlo DK ROH Pardubice - Bohumil Hra-
bal: OSTŘE SLEDOVANÉ VLAKY

DDS DPM Úpice - K. Čapek, P. Švorčík: LOUPEŽNIC-
KÁ POHÁDKA

Recitační soubor VISUVADLO ČSV SSM VŠCHT Par-
dubice - NESTŘÍLEJTE DIVOKOU SVINI /pásmo
z beatnické poezie/

Mladé divadlo DK ROH Pardubice - podle Carlo
Galdoniho: RÁDNÁ HOLKA

LS ČMUKAŘI OB Modřišice - FRETJÍŘ /na námět
knihy Hynka z Poděbrad/

/V programu přehlídky dále krajský aktiv k u-
zavření divadelní sezóny 1984-85, seminář a
výstava scénografie Jaromíra Voseckého/

Účast: průměrně 190 lidí

1986

LETOHRAD

20. - 22. ČERVNA

DS SK ROH Chotěboř - A. Jirásek: LUCERNA

LS ČMUKAŘI OB Modřišice - JAK KAŠPÁREK...
/Weissová, Ipser na motivy B. Schweigstilla/

A TAK TĚ PROŠÍM, KNIŽE

LS C SKP ROH Svitavy - J. Kainar: ZLATOVLÁSKA

Divadlo do kapsy KM SSM Trojka Hradec Králové
- 1 + 1 ROVNÁ SE ?

DS Nový Hrádek - G. Gorin: THYL ULENSPIEGEL

Mladé divadlo DK ROH Pardubice - MOŽNÁ PŘIJDE
I...REVIZOR /podle N. V. Gogola/

SUP Pardubice - K. H. Borovský: KRÁL LÁVRA

Tvůrčí skupina BARET S. OB Vitiněves - France,
Prévert: AT SE SPOLEČNOST POBAVÍ

LŠU Týniště n. O. - Radičkov: MY, VRABČÁCI

DS VICENA SKP Ústí nad Orlicí - O. Daněk:
VĚVODKYNE VALDŠTEJNSKÝCH VOJSK

LS HAD PKO Hradec Králové - J. Polehňa:
O PRÁZDNÉM KUPRU A KOUZELNÉ KONVI

/V programu dále diskuse a závěrečný semi-
nář./

Účast: cca 155 lidí v souborech,
119 seminaristů

1987

LETOHRAD

19. - 21. ČERVNA

DDS SK ROH Litomyšl - Smetana, Sabina, Šauer:
JAK SE PRODÁVÁ NEVĚSTA

DS ZK ROH Úpice - Nodar Dumbadze: ZÁKON
VĚCNOSTI

DS CIS ROH Svitavy - Matěj Šefrna: BAREVNÁ
POHÁDKA

DS VOJAN SČSP Doubravice - V. K. Klicpera:
VESELOHRA NA MOSTĚ

Adivadlo SKP Havlíčkův Brod - J. Edlis:
ŽÍZEN U PRAMENE

DDS LŠU Pardubice-Polabiny - JUKIKO
/improvizace na motivy japonské pohádky/

Střední zemědělské učiliště Vysoké Mýto -
Irena Truhlářová: NALEZENÝ USMEV

LS MLS SKP Semily - Zdeněk Lindner:
O CAREVIČI IVANOVÍ

Divadlo do kapsy Klubu SSM Trojka Hradec Král.
Kolektiv, Ema Zámečnicková: PROMÉTHEUS

LS C SK ROH Svitavy - K. a B. Šefrnovi, E. Lear:
EDWARD

Es divadlo DK ROH Pardubice - TŘI TVÁŘE FRAŠKY
/anonymní texty + A. P. Čechov/

SUP LŠU Pardubice-Polabiny - M. Macourek:
ZURANGOR

/V programu též diskuse ve skupinách a závě-
rečná diskuse v plénu./

Účast: ?

1988

LETOHRAD

24. - 26. ČERVNA

Divadélko na štaflích SK ROH Dobruška -
PRODANÁ PRODANÁ NEVĚSTA

Studio mladých DK ROH Trutnov - V. Strnisko:
GOLDONIÁDA

LS C SK ROH Svitavy - J. Wolker, K. Šefrna:
JAKO PĚL ?

Divadélko dětí ROZMARÝNEK DK ROH Hradec Král.
Na motivy B. Němcové, M. Štědrón: BAJAJA

LS HAD PKO Hradec Králové - Jiří Polehňa:
...ALE KDYŽ ONA JE ZAKLĚTÁ

Dětský soubor HEŘMANÁČEK ZŠ Heřmanův Městec +
MĚKS - O.Suchý: KUPTE STRUNU ZA KORUNU

Soubor literárně dram. výchovy při OPS Jičín
Michal Černík: MALÉ POHÁDKY

SUP LŠU Pardubice-Polabiny - A.S. Puškin:
POHÁDKA O POPOVI A JEHO ČELEDÍNU BALDOVI

TRILEMA MĚKS Nový Bydžov - Petr Stančík:
"B" /DOBROČINNÝ BAL PRO POZDVIŽENÍ PADLÝCH
BÁSNÍKŮ/

Tvůrčí skupina BARET S.při OB Vitiněves -
P.Mohr, J.Wolker: WOLKER

DS Vojan ZO SČSP Doubravice - Bří Čapkové:
ZE ŽIVOTA HMYZU

DS Obsazeno VOB Malšovice - Josef Tejkl:
CESTA Z HLÍNY DO HLÍNY

Dramatický klub MěstDPM a SKP Třebíč - F.Vod-
sedálek, J.Schmidt, J.Dejl: NOVÁ KOMEDYJE
O LIBUŠI /host přehlídky/

DS TJ Sokol Nový Hrádek - K.Steigerwald:
JAK HLOUPOSTI NAROSTLY PAROHY

DDS LŠU Moravská Třebová - O.Hejná: TULÁK
DOMEČEK

/V programu semináře k zhlédnutým představe-
ním/

Účast: ?

1989

ÚSTÍ NAD ORLICÍ

23.-25. ČERVENA

DS ZK ROH Úpice - KOMEDYJE O DVOUCH KUPCÍCH
A ŽIDOJ ŠILOKOJ

ADIVADLO SKP Havlíčkův Brod - N.V.Gogol: NOS

DS Vicena SKP Ústí nad Orlicí - Viktor Slav-
kin: ŠPATNÝ BYT

DS KoDL SK ROH Lomnice nad Popelkou - Robert
Thomas: TURECKÁ KAVÁRNA

Divadlo do kapsy Hradec Králové - E.Zámečníko-
vá, R.Levínský, J.Bédlíová: OBRAZ

DS KoDL SK ROH Lomnice nad Popelkou - Hans
Sachs, Lucie Lomová: HRAJEME SI NA HANSE
SACHSE

Divadélko na štaflích SK ROH Dobruška - Z.Mar-
tinec, Z.Zahradník: OÁZA

LS MaK SK ROH Svitavy - Gyula Urbán:
BLEDEMODRÝ PETR

Dětský recitační kroužek ZŠ Hlinsko v Č. -
VE ŠKOLE A PO ŠKOLE

LŠU Na Střezině Hradec Králové - ČERVENÁ
KARKULKA

LS HAD PKO Hradec Králové - Vladislav Baier,
Jiří Jaroš: JAK SI KAŠPAR POSTAVIL DŮM

VČLD DRAK Hradec Králové - J.K.Tyl: STRAKO-
NICKÝ DUDÁK /host přehlídky/

Soubor scénického tance SKP Ústí nad Orlicí
E.Veverková, A.Zoyd: VIBRACE

LS C SK ROH Svitavy - O.Hejná, J.Žáček: MOŘE

DS Jirásek SKP Česká Lípa - Michail Bulgakov:
MISTR A MARKÉTKA /host přehlídky/

/V programu přehlídky diskuse/

Účast: ?

1990

ÚSTÍ NAD ORLICÍ

30. ČERVNA - 1. ČERVENCE

DS VOJAN Doubravice - D.Fischerová: BÁJ

HEŘMANÁČEK ZŠ Heřmanův Městec - J.Vodňanský:
POHÁDKA O KNIHOMULCÍCH A PSACÍM STROJI

LDO LŠU Žamberk - O.Suchý + dětský kolektiv:
VÝMYSLOVÝ BREBTÁKOV

Studio PaKS Havlíčkův Brod - HRA O FAUSTOVI

Soubor Gymnázia Havlíčkův Brod - J. Kašpar:
TULIKRÁSKA

Severovýchodní uskupení - I.Bednář, J.Dvořák:
KLAUNI ?

LS VENDEJÍN Hradec Králové - Jirásek, Bláhová,
Polehna: O RYTÍŘI BRUNCVÍKOVI

Pavel Žatečka - J.Tejkl: VÝLET DO ALP

LS C Svitavy - Šefrnovi, Shakespeare: HAMLET

LS PVC Svitavy - Zelená, Svobodová, Shake-
speare: SEN NOCI SVÁTOJÁNSKÉ

DS AHA! Lysá nad Labem - Witkiewicz: VODNÍ
SLÍPKA /host přehlídky/

LS KLEPÁČ Vysoké Mýto - O POTOPĚ SVĚTA

Soubor scénického tance Ústí nad Orlicí -
ANTIFONY

/V programu vyhodnocení soutěží uplynulé
divadelní sezony, film Karla Novotného
z Hronova "Vůně sminky" s Milošem Fendry-
chem v hlavní roli, valná hromada Amatér-
ské divadelní asociace - regionálního cen-
tra Vč kraje, výstava Divadelní fotografie
- 59. JH a výstava Amatérská scénografie -
závěrečné práce posluchačů LKVČK/

Účast: ?

1991

HRADEC KRÁLOVÉ

7. - 9. ČERVNA

Sdružený kabaret "Poslyš sestřičko" Hr. Králové
KDO NEVIDÍ TLUSTÉ DĚLY, JAK SI MASTÍ RYŠÁVÉ VLASY

DS OBSAZENO Hradec Králové - Malšovice -
J. Tejkl: KALVÁRIE

Böhmische National Puppentheater Hradec Králové
PŘÍBĚH NEŠTASTNÉ LÁSKY HERMENEGILDA A SIGURDA

ZUŠ Na Střezině Hradec Králové - UF A OF a
drobné výstupy

ZUŠ Žamberk - ZA ČASŮ UŠATÝCH ČEPIC /podle
Vančury/

DS Třebíč - Shakespeare, Dejl: SEN NOCI
SVATOJÁNSKÉ /host přehlídky/

LS C Svitavy - Prévert: TRAKAŘ ANEB VELKÉ
VYNÁLEZY

Loutkář Albert Völklem, Maichov, HSR -
/host přehlídky/

Nejhdnější medvídci Hradec Králové - Levínský:
OKLUZNÍ FRONTA

Cesty milosti Hradec Králové - Mácha, Tejkl:
PTÁCI NA Odstřel

ZUŠ Na Střezině Hradec Králové - Wilde:
SOBECKÝ OBR

LS ČMUKAŘI Modřišice - LÁRK FOTČOK /Weissová,
Ipser na motivy angl. pohádek/

/Součástí programu též Divadelní šance -
poprvé/

Účast: cca 300 lidí

1992

HRADEC KRÁLOVÉ

27. - 28. ČERVNA

DS Úpice - KOMEDIE O HVĚZDĚ

DDS Recitačního studia Šrámkova domu Sobotka -
DIVNÉ JMÉNO

ZUŠ Žamberk - OSTROVY /nonsensová poezie/

LS C Svitavy - TAK TROCHU...

ZUŠ Na Střezině, soubor PEPA VESELÝ Hradec
Králové - HADRÁŘOVA CERA

C-dance Ústí nad Orlicí - REZONANCE, DESTRUKCE,
SVATEBNÍ POCHOD, HORIZONTY

ZUŠ Na Střezině Hradec Králové - MODLITBY
Z ARCHY

LS ČMUKAŘI Modřišice - LÉČBA NEKLIDEM

ZUŠ Na Střezině Hradec Králové - LAKOMÁ BARKA

Divadelní šance :

- Divadýlko Na Věži Jičín
ČERTOVSKÉ POHÁDKY

- DS VOJAN Doubravice - BLÁZNI

- Společnost dr. Krásy Úpice - ČTYRY PTÁKO-
PÝSKY ANEB NEPŮJČUJ SVOU ŽENU A PERO

- Grenahatá diletantů Hradec Králové -
DŮM NA ZBOURÁNÍ

- HAM Hradec Králové - ŽIVOT JE PES

- JUMPING HAMADA Pardubice - VNITŘNÍ
PROSTORY III

- POLI Hradec Králové - ČERT A KÁČA

- ZUŠ Nové Město nad Metují - O PŘEKRÁSLÉM
PASÁČKOVÍ

- ZUŠ Trutnov - POHÁDKA NA DRAKA

- DDM Chlumec nad Cidlinou - JAK SE PRIN-
CEZNA VDÁVALA

- ZUŠ Semily - PLULI DVA RYTÍŘI PO VODĚ
AŽ DOPLULI K JEDNÉ HOSPODĚ

/V programu též valná hromada východočeských
divadelníků/

Účast: cca 60 lidí v souborech + 91 semina-
ristů

1993

HRADEC KRÁLOVÉ

26. - 27. ČERVNA

JESLIČKY, ZUŠ Na Střezině Hradec Králové -
Hans Arp: ZRALÍ K VYSTOUPENÍ /ved. J. Por-
tyková/; Fr. Hrubín: ZVÍRÁTKA A LOUPEŽNÍCI
/ved. E. Zámečníková/; POVÍDAVÁ RYBIČKA,
PŠTOSÍK JE KRÁL /ved. J. Polehna/, DIAMAN-
TOVÁ SEKERA

ZUŠ Chrudim - ČESKÝ ROK

Studio Sobotka - Z. Svěrák: TATÍNKU, TA SE TI
POVEDLA

BRUM Broumov - MOJE POHÁDKA

ČMUKAŘI Modřišice - MEDVÍDEK PŮ, NEBO TAK NĚJAK

ADIVADLO Havlíčkův Brod - HROŠÍK

DS Úpice - Goldoni: POPRASK NA LAGUNĚ

JESLIČKY, ZUŠ Na Střezině Hradec Králové -
SUCCUBUS ANEB BĚS SVAŇAVÝ ŽENSKÝ

ADIVADLO Havlíčkův Brd - HAPPY BIRTHDAY

JESLIČKY, ZUŠ Na Střezině Hradec Králové -
Václavové Rosové: ROSENÍ

JESLIČKY, ZUŠ Na Střezině Hradec Králové -
KDYBY IMPRESIONISTÉ BYLI DENTISTÉ

Divadelní šance :

- Společnost dr. Krásy Úpice - ŽÁRLIVÝ PETRÍK
- JUMPING HAMADA Pardubice - KRUH OPSANÝ BALVANEM
- HAD Hradec Králové - JAK SI KAŠPAR POSTAVIL DŮM
- ZUŠ Trutnov - POHÁDKA O PRSTECH
- ZUŠ Lomnice n.P. - ODVÁŽNÁ MOLLY, SNĚHURKA
- ZUŠ Semily - VÍMŤ JÁ JEDEN KRÁSNÝ ZÁMEK, MARKÝZA
- Divadlo Smiřice - DVĚ KRAMÁŘSKÉ PÍSNĚ
- ZUŠ Na Střezině, JESLIČKY Hradec Králové - E. Zámečnicková: MALINY, O MALINKÉ BABICCE, MIKULÁŠOVY PATÁLIE, JAK DETEKTÝVOVÉ, SCHOLA LUDUS; J. Polehna: JENOVĚFA

/V programu dále setkání regionální rady VSVD/

Účast: 132 lidí v souborech, 62 seminaristů

BYLO / SOBOTKA

37. Šrámkova Sobotka 3. - 10. 7. 1993

P o e t i c k é o d p o l e d n e 4.7.1993

TATÍNKU, TA SE TI POVEDLA ČILI HOUSE ...

Od doby, co ho dnes už bohužel zesnulý Pepíček Vavříčka vymyslel, patří Poetické odpoledne Šrámkovy Sobotky k několika konstantám tohoto festivalu, bez nichž by zřejmě SS nemohla existovat. Navíc se vyznačuje i několika dalšími téměř neuvěřitelnostmi, například smlouvou se svatým Petrem: ještě nikdy se nestalo, aby se Poetické odpoledne nekonalo pro dést. Stejně tak se nestalo, že by se nedostavilo publikum v počtu co nejhojnějším. Ještě deset minut před druhou hodinou odpolední je všude pusto a prázdno. A úderem druhé se na patřičném prostranství tísni nejméně dvěstě diváků, kteří natahují uši, aby přes občasnou nepřítomnost místních kohoutů, kterým poezie patrně nic neříká, či občas okolo projíždějících aut a motorů slyšeli krásná a křehká slova básníků z úst neméně krásných, křehkých a někdy i robustních recitátorů.

Stejně tak se nestalo, aby se pořadatelům nepodařilo zajistit účinkující, byť peněz a času ubývá. Od roku 1971 pak také platí, že další z konstant jsou členové pardubického SUPu, tedy Studia uměleckého přednesu, kteří vedení svými stálými pedagogy přijíždějí na Sobotku s želez-

nou pravidelností a návštěvníci festivalu tak mohou bez problémů sledovat, jak Kučerovým rostou potomci.

Letošní poetické odpoledne mělo přeci jen jednu netradičnost. Nezahajovalo se na zahradě Solcova statku, ba dokonce se tomuto prostředí krásného starého domu s půvabnou zahrádkou kolem prostě vyhnulo. Proč, to vědí jen pořadatelé sami. Diváci jen vzali na vědomí fakt, že se začíná "u platanu" vedle kostela a bylo to.

Všeobecný úbytek kvalitních souborů však přeci jen způsobil, že program odpoledne museli doplnit solisté, pro které umělecký přednes na veřejném prostranství v přírodě není přeci jen nejjednodušší. Ti dva to však zvládli. Račte odpustit, že tentokrát budu psát i o svých radech, ale co se dá dělat, když si to ode mne vydavatel vyžádal. To už se prostě někdy stává, že jablka nepadají...

Vinantovu povídku House jsem pro Ondru schovával několik let. Byl to zřejmě šťastný dramaturgický výběr, soudě podle ohlasu, který byl snad ještě větší než na národní přehlídce dětských recitátorů, kde byl rovněž oceněn. Také Klára Sedláčková z pardubické láně přivezla úspěšný text, který jí pomohl až k titulu laureát Wolckrova Prostějova. Deníkovy úryvek z Nebezpečných známostí nám znovu připomněl zajímavý Formanův film a Klárčin ještě dětský půvab nás vskutku dokázal přenést do atmosféry doby, v níž se román odehrává.

Kdo viděl naše "Zpěvy sladké Francie", neuvěřil by, že ještě týden před Sobotkou nebylo vůbec jasné, zda tenhle pořad vznikne. Občasné vnitrosouborové krize se nevyhýbají ani renomovaným kolektivům. Že jsme ji i tentokrát dokázali překonat, považují za jeden ze svých největších pedagogických úspěchů. Patřilo k tomu ovšem i to, přesvědčit prostředního syna Jana, aby si vzpomněl na svoje někdejší začátky, odložil hoby, jenž se mu stává zřejmě celoživotním přítelem i nepřitelem zároveň, vzal do ruky kytaru a doplnil nejmladší generaci SUPu nejen zpěvem, ale i slovem mluveným. Nakonec jsme z toho měli všichni radost a potlesk na otevřené scéně byl vskutku tou nejkrásnější odměnou, které se nám mohlo dostat. Lidová poezie, plná humoru a upřímnosti, opět jednou nezklamala. Snad proto, že jsme ji dělali neméně upřímně.

O soboteckých dívkách Ladě Bechynové a Aleně Pospíšilové se toho letos už tolik napsalo a namluvilo, že budu patrně nosit ono příslušné dříví do lesa. Tyhle dvě nenápadné temperamentní slečny mne nadchly už na regionální přehlídce na jaře v Hradci Králové a snažil jsem se doporučit je na všechny možné festivaly, kolik jich jen u nás je. A pokud vím, tak kam přijely, všude pro ně platilo veni vidi vici. I na Sobotce byla jejich adaptace Svěrákovy pohádky vyvrcholením programu a právem. Jak může mít někdo tak mladý a světem zatím neprotřelý tolik dobrých nápadů najednou, zůstává mi ovšem záhadou a příznám se, že trochu i bludnu závistí. Jen si v duchu říkám: kéž ty holky zůstanou tak skromné a normální i nadále. Bylo by škoda nejen jejich talentu, ale i těch krásných vzpomínek na chvílky, kdy s trochou rekvizit, jedním paravánkem a hlavně přirozeným půvabem nezkaženého mládí získávaly srdce posluchačů všech věkových kategorií.

No a to je vlastně všechno. Že už se těšíte, až zas bude léto?

Míla Kučera

BUDE BUDE**20. DIVADELNÍ MLÁDÍ**

LOUTKÁŘSKÁ PŘEHLIČKA
"O CENU MATĚJE KOPECKÉHO"
LISTOPAD 1993

Místo: Libčany
divadelní sál v hostinci "U Jeriů"
začátek vždy v 15,00 hod.

7.11. ZUŠ Na Střežině - Jesličky, Hradec
Králové - DROBNOSTI OD DĚTÍ

Čmukaři Modřišice - LÁRK IČIČOK

14.11. HAM Hradec Králové
POHÁDKY NAŠÍ SLEPIČKY

HAD Hradec Králové
JAK KASPAR STAVEL DŮM

21.11. AHOJ Chrudim
JAKO V PERNÍKOVÉ CHALOUPECE

BRUM Broumov - MOJE POHÁDKA

28.11. Fr. Watzel, Praha
POHÁDKA O HONZOVI

BUDE/

P R O S E Č

TEREZY NOVÁKOVÉ

14. ROČNÍK LITERÁRNÍ
SOUTĚŽE

Soutěže se může zúčastnit:

každý občan České republiky, který má úzký vztah k východočeskému regionu. Autor, který se zúčastnil soutěže musí být starší patnácti let a nesmí být členem Obce spisovatelů nebo Syndikátu novinářů ČR.

Podmínky soutěže:

Všechny soutěžní práce musí být původní a dosud v soutěžích neobeslané. Přijímají se pouze práce ve strojopise, a to ve třech kopiích na papíru formátu A4. Každá stránka musí být očíslována a v pravém rohu opatřena názvem práce. Rozsah jednotlivých prací je omezen na maximální počet padesáti stran.

Soutěží se ve třech kategoriích:

1. kategorie - PRÓZA - všech žánrů
2. kategorie - POEZIE - sbírky básní a ucelené soubory /min.pocet básní - 10/
3. kategorie - Poezie a próza mládeže od 15 do 18 let

Soutěž není anonymní, ke všem zaslaným pracím je třeba připojit přihlášku. Průběh a odborné řízení soutěže zajišťuje referát kultury OÚ v Chrudimi.

Všechny soutěžní práce je třeba odeslat nejpozději do konce měsíce února 1994 na adresu:

Referát kultury O.Ú
Pardubická 67
537 01 Chrudim

O přijetí prací rozhoduje soutěžní porota a jí přísluší právo neudělit některé ceny nebo je rozdělit. Udělením cen zůstávají autorská práva pro účastníky nedotčena.

Upozornění: soutěžní práce nebudou autorům vráceny zpět!

Odměny:

U každé kategorie obdrží soutěžící, kteří se umístili na prvních třech místech peněžité odměny ve výši 1.500, 1.000 a 800 Kč. Porota může udělit i čestné uznání. Peněžité odměny za umístění není honorář.

Kromě peněžitých odměn bude předána i věcná cena Střediska amatérské kultury IMPULS v Hradci Králové výraznému mladému talentu a věcná cena Obecního úřadu v Proseči za práci vztahující se svým námětem k Proseči nebo blízkému okolí.

Vyhodnocení soutěže:

se uskuteční na setkání autorů v říjnu 1994 v Sokolovně v Proseči u Skutče. Autoři budou o přesném termínu včas informováni.

V Z O R !

P Ř I H L Á Š K A

DO 14. ROČNÍKU LITERÁRNÍ
SOUTĚŽE "PTN"

JMÉNO A PŘÍJMENÍ

ROK NAROZENÍ

POVOLÁNÍ

ZAMĚŠTNAVATEL

BYDLIŠTĚ

KATEGORIE

NÁZEV PRÁCE

V DNE 199

PODPIS

VÝCHODOČEŠÍ NA NÁRODNÍCH PŘEHLIDKÁCH

D Ě T S K É

D I V A D E L N Í L É T O

P R A C H A T I C Í C H

Regionální přehlídka východočeských dětských divadelních, loutkářských a recitačních souborů v Ústí nad Orlicí byla sice nabitá vystoupeními, ale co do kvality patřila k těm slabším - zejména ve srovnání s jinými léty, kdy ústecká přehlídka mívala na programu více než zajímavé počiny /Olgy Strnadové, Emy Zámečnickové a dalších/. Porota východočeské regionální přehlídky proto nenavrhovala na obě národní přehlídky /recitační a divadelní/ žádné vystoupení k přímému postupu, ale strizlivě navrhla jen inscenace do širšího výběru. Na Dětské divadelní léto v Prachaticích tak programové radě národní přehlídky dětských divadelních a loutkářských souborů navrhla do širšího výběru jednu loutkářskou inscenaci /Jenovéfa, kněžna z Brabantu hradeckých Jeslíček, ved. Jiří Polehna/ a loutkářskou etudu /Smeták a lopatka ZUS Světlá nad Sázavou, ved. Ivana Měkotové/. Do programu národní přehlídky se nakonec vešly obě dvě, ale vedle výborného představení Havran z kamene /ZUS Ždár nad Sázavou/, pozoruhodných inscenací, jakými byly Sísa Kyselá a Pohádka o ptačí válce /HUDRADIO, Zlín/, a dalších zajímavých pokusů /Nebát se tmy ZUS Žerotín Olomouc, Ronja, dcera loupežníka, ZUS Nové Město na Moravě, Kůň ke koním, k oslům osel patří ze ZUS Nýřany atd/ vyzněly poněkud rozpačitě, až mdle.

Etuda Smeták a lopatka byla přijata jako příjemná drobníčka, která svědčí o dobré práci v loutkářském oddělení ZUS ve Světlé. Na malém, přehledném tvaru se děti mohly soustředit na vytváření vztahů mezi postavami a hru s materiálem.

O inscenaci Jenovéfa, kněžna z Brabantu se hovořilo jako o inscenaci v mnohém problematické. Vcelku byla oceněna dramaturgická volba /loutkářská klasika by pro starší děti mohla být zajímavým podnětem k práci/. Nicméně text sám o sobě, byť krácený "na míru" a možnosti dětí, ještě úspěch automaticky nezaručuje. U hradecké inscenace chyběl prachatické porotě i seminaristům zřetelný vztah dětí k předloze /účastníci diskuse se shodli na tom, že zamýšlený úsměvný pohled na starý loutkářský text nebyl z představení čitelný/. Problémem byly i loutky /vyrobené původně pro jinou hru/, a především malá vybavenost dětí.

J. Provazník

L O U T K Á Ř S K Á (H R U D I M

Letos jsme si ji pochvalovali. Všechno plynulo v pohodě a beze zmatek a také úroveň představení byla mírně nadprůměrná - žádné "bomby", ale také žádné propadáky /s výjimkou jednoho - televizně kýčovitě pohádky Když jde kůzle otevřít brněnské Jitřenky/.

Východočeské soubory bezesporu přispěly k dobrému výsledku přehlídky. Především MEDVÍDEK PŮ, NEBO TAK NEJAK modřišických CMUKARŮ, který také po zásluze obdržel ocenění poroty. Oceněny byly také Ajka Pospíšilová a Lada Bechynová ze Sobotky za herecké výkony v inscenaci povídky Zdenka Svěráka TATÍNKU, TA SE TI POVEDLA. Z dětského bloku byla vážena pedagogická práce Ivany Měkotové /Světlá nad Sázavou/ i Jirky Polehni /ZUS Na Střežině/ a velmi se líbil sólový výstup Hanky Hanušové /ZUS Na Střežině, ved. Jana Portykové/ ZRAJÍ K VYSTOUPENÍ od Hanse Arpa. Jen okolo Polehnovy JENOVĚFY se objevovaly rozpaky týkající se sdělnosti tématu, vlastního názoru... Představení nováčka LCH, broumovského souboru BRUM s názvem MOJE POHÁDKA bylo posuzováno jako příjemná legrace pro pobavení kamarádů, ale objevovaly se názory, proč že by se měl takový typ divadla objevovat na vrcholné přehlídce.

Právě broumovští však měli zásluhu i na ne-tradičním zahájení přehlídky: loutkový Luděk Richter rozmloval s Kašpárkem a seznamovali přihlížející na schodech před divadlem s děním právě propukající přehlídky.

Východočeská byla také redakce Šifle ohárum, což byl renovovaný přehlídkový zpravodaj. Měla jej "pod pantofolem" Dáda Weisssová a vydatně pomáhali Jarda Ipser, Petr Vydra a Petr Cuchý. Dáda navíc vládla svými organizačními schopnostmi i divadelní pouti.

Jeden ze seminářů pak vedli Blanka a Karel Šefrnovi. A při výčtu východočeských zásluh nelze opomenout výbornou organizaci Chrudimské besedy.

ex

J I R Á Š K Ů V H R O N O V

Přiznám se, že se mi poněkud slil v širokou řeku, jejíž jednotlivé vlnky si jen stěží vybavuji. Snad proto, že jsem pracovala ve zpravodaji a byl to záprah.

Vzhledem k tomu, že je Hronov žatvou a jdou tam nejzajímavější inscenace z ostatních vrcholných přehlídek, dá se říci, že opravdu každá byla něčím zajímavá. Tak jako na Loutkářské Chrudimi, také zde se velmi líbila děvčata ze Sobotky se zpracováním povídky Zdenka Svěráka

TATÍNKU, TA SE TI Povedla a modřištiť ČMUKAŘI s inscenací MEDVÍDEK PŮ, NEBO TAK NEJAK. S ohlasem se setkaly také ČERTOVSKÉ POHÁDKY Jirky Wildy a Martina Zajíčka, tedy Divadélka Na věži z Jičína. Svůj okruh příznivců si našla i pardubická JUMPING HAMADA s inscenací KRUH OPSANÝ BALVANEM. Z vrcholné přehlídky ASUT Bechyně pak byl doporučen DS PARDI z Pardubic s Dankovou hrou ZDALEKA NE TAK OŠKLIVÁ, JAK SE PŮVODNĚ ZDÁLO. Z té jsem byla přece jen trochu rozpačitá: tato konverzačka vyžaduje výborné herce, aby byla ke koukání - a to se zde, především v mužské části souboru, nedělo. Snad jen představitelka ženských rolí nezapřela svoji profesionální minulost.

Kdybych se měla rozhodnout, co mne nejvíce zaujalo z ostatních představení, pak bych jmenovala DDS ZUŠ Ždár nad Sázavou s inscenací HAVRANE Z KAMENE a Rádobydivadlo Klapý s Valešovou hrou HORY SE PŘIPRAVUJÍ K PORODU, NA SVĚT PŘIJDE MALÁ ŠEDÁ MÝŠ.

ex

/Pozn.: "Východočeské zprávy" z Wolkrova Prostějova, Šrámkova Písku a FEMADu Libice nad Cidlinou se nám získat nepovedlo./

KRAKONOŠŮV
DIVADELNÍ PODZIM

VYSOKÉ N/ JIZEROU

9. - 16. 10. 1993

Bylo tam příjemně, jako vždycky. Divadelní spolek Krakonoš dělal, co mohl a tak se jako obvykle nechťelo nikomu odjíždět.

Ale nejen to. Krakonošáci opět letos reprezentovali náš region v hlavním programu přehlídky s inscenací textu Jana Kopeckého O UMŮCENÍ A SLAVNÉM VZKŘÍSENÍ PÁNA A SPASITELI NAŠEHO JEŽIŠE KRISTA, a to velmi úspěšně: kromě ceny za inscenaci a mnoha individuálních cen za herecké výkony /Jan Hejral za roli Ježíše Krista, Čestmír Bláha za roli Jidáše, Jana Pokorná za roli Máriji Majdalény, Josef Hejral za roli Oповědníka, Karel Jiří Bartoníček za roli Piláta/ byli doporučení na příští Jiráskův Hronov. Priznám se, že jim velmi fandím a že jejich lidové divadlo pro mne bylo hlubokým zážitkem.

Nemohu nezminít i zážitek z představení Orechovského divadla, i když to nejsou "krajaní". Ale svou - a především Peškovou - adaptací dvou frašek E.A.Longena pod názvem Trestanec a umrlec polechtali důkladně nejméně /i náročnou/ bránci - tak byli na Jiráskův Hronov nominováni přímo.

Ale i jinak bylo k vidění leccos zajímavého a žádný vyložený průvih, což je v podstatě optimistické. Osvědčené a přitom nestárnoucí rituály vysoké přehlídky /vítání Krakonošem před divadlem, loučení a následné trojí objížďení kostela - prý zaručuje návrat do Vysokého, společenské večery atd./, byly opět tím, kvůli čemu se stojí za to do Vysokého vracet.

Mimořádně vstřícnou sešlostí byl letos nově koncipovaný kurz praktické režie, jehož frekvenci se do přehlídkového dění dobře zapojili.

Tradičně východočeská byla redakce zpravodaje Větrník /Gregar-Exnarová/ i část poroty /předpokládáme, že se k nám naši čestní členové Čísar a Vosecký hlásí/.

A co jinak? Těžko lze popisovat, chce to pobejt. Asi to cítily i leckteré soubory, respektive jejich členové z našeho kraje, protože přijeli alespon "dva prstíčky vstříc a ohrát" - at už Semily či Meziměstí, Luže, Bystřé u Poličky, Městečko Trnávka, Jičín...

Zkrátka: Bylo to fajn a pevně věřím, že to tak bude i příště - na jubilejním 25. ročníku KDP!

ex

PRKNA PRAŠTĚLA

Z Chlumce jsme dostali dopis s prosbou o zveřejnění článku o 46. Klicperově Chlumu - rádi tak činíme /původně článek otištěn v Chlumeckých listech/:

"V pátek 14. května poprvé zazněla tradiční znělka Klicperova Chlumce a poprvé se rozhrnula opona při lidové operetě Jaroslava Jankovce SRDCE V RÁKOSÍ v podání divadelního souboru J.K.Tyla z Hořic v Podkrkonoší, když krátce předtím byly za účasti místních činovníků a hostujícího souboru k uctění památky našeho rodáka V.K.Klicpery položeny věnečky a kytice se stuhami na pomníku a na rodný dům.

V sobotu 22. května pak vystoupil na chlumecké scéně divadelní soubor Jirásek z Týniště nad Orlicí s hudební komedií Karla Hašlera na libreto F.F.Šamberka PODSKALÁK. Milovníci tohoto žánru byli jistě nadmíru spokojeni, když se mohli zaposlouchat do známých melodií skladatele Jankovce, stejně tak jako do pomalu již zlidovělých písní Karla Hašlera.

Na závěr festivalu v pátek 28. května vystoupil domácí soubor Klicpera, který náročnou veselohrou Neila Simona BOŠE NOHY V PARKU se zavděčil věrnému chlumeckému publiku vynikající inscenací, provedenou téměř s profesionální rutinou.

O úspěch se zasloužili i naši diváci, kteří po tři večery plnili sál chlumecké sokolovny a vyjádřili tak svým neutuchajícím zájmem, podporou a láskou k divadlu, že v městě Klicperově ještě divadlu neodzvoni a věříme, že neodzvoni.

Jest si proto přát, aby i ten příští již 47.ročník tohoto festivalu byl přinejmenším tak dobrý, jako ten letošní."

A.Lauterbach

/P.S. Na autora článku nám prozradila Jiřina Nováková, že je nestorem chlumeckých ochotníků, již osmdesátiletým/

22. září měla prkna praštět /a doufáme, že praštěla/ ve Svitavách: Japonští kulturní pracovníci, kteří před dvěma lety viděli v Německu svitavské Céčko, zatoužili proniknout blíže do podhoubí jejich práce a seznámit se s prostředím, v němž pracuje. Měli v plánu zahrát pro ně TRAKAR a taky měli pozvaného Ludka Richtra s variacemi na Záčkovu knížku Kolik má Praha věží, kterou Luděk uvádí pod názvem K ČEMU JSOU MOSTY PŘES ŘEKU. Jak to všechno dopadlo, už se nám do uzávěrky nedoneslo.

Na Krakonošově divadelním podzimu ve Vysokém nad Jizerou se objevilo pár známých tváří i ze souborů, o nichž jsme v současné době mnoho nevěděli. Tak alespon něco: Meziměstí momentálně nehraje, ale udržuje společenský život, scházejí se, občas udělají i nějaký ten večer s programem, Bystřé u Poličky je bez střechy nad hlavou, a to doslova, protože v sokolovně, kde léta hráli, spadl strop.

DIVADELNÍ BYDŽOV

REDIVIVUS

Doba je už taková, že se člověk raduje ze všeho, co se ještě - alespoň pro letošek - povedlo před molochem šetření zachránit, zachovat, udržet.

O to větší radost pak zákonitě přichází, když se něco, na co jsme si zvykli, co jsme měli rádi, co jsme posledních pár let postrádali, najednou opět vynoří na světlo východočeského divadelního světa.

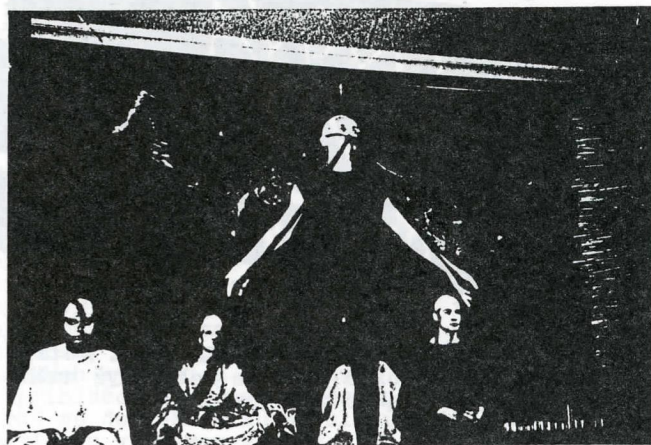
Tenhle malý zážrak se letos díky partě nadšenců kolem Josky Žibruně povedl v Novém Bydžově. Pamětníci starých zlatých Sloupensko-Novobydžovských časů ožili. I když v někdejším VKZ Sloupno se pečou housky a ještě tak maximálně duní decibely diskoték, i když v bydžovské sokolovně /někdejší sál MěKS/ poletují sokoli na kruzích - Divadelní Bydžov si zahrál na jiného ptáka a coby Fénix se opět vznesl - tentokrát do ne zrovna mamutích, ale o to příjemnějších prostor tzv. Balounkovy vily - nového to kulturního klubu vzniklého díky oné výše zmíněné partě nadšenců /a nutno dodat za podpory radnice/. Ony přece jen ve srovnání se sokolovnou menší prostory jsou i důvodem, proč se řada lidí o obnovení Bydžovů ani nedozvěděla - propagace byla silně utlumená, protože panovaly obavy "že aby se to vešlo". Vešlo se. A bylo dobře v celé vile. Od sklepa, kam se chodilo na sekanou, gulášek a bramboráky, přes sál, kam se chodilo na divadlo, bar, kam se chodilo na - no, na ledacos, chodby a chodbičky, kam se chodilo na kus řeči, šatnu a budoucí knihovnu v prvním patře, kam se chodilo spát - prostě, místo akce se změnilo, duch zůstal a to je moc fajn. Divadelníci o sobě dali vědět i ve městě - at už divadelním průvodem, či odhalením pamětní desky na kulturním klubu, která asi pro nejednoho "Staronovobydžováka" bude hůře stravitelná. Text citují tak přesně, jak jen si ho pamatují: Na tomto místě byla dne toho a toho odhalena tato pamětní deska.

Vlastní divadelní program? René Levínský se svými medvídky reprezentoval Prahu /Jééé, sluníčko!/, Deset malých mrtvoušek /veršovaný skrohoror/ Nový Bydžov - a zbytek okresu pak hradecké Jesličky - asi deset představení, pokud jsem na nějaké nezapomněl. Za rok snad se tento nepoměr trochu vyrovná a spektrum účastníků se rozšíří. Bylo by jest si přát, takhle se ti vytiženější jesličkovští borci /až na Pepu Tejklu a překvapivě i Zdenka Vrágu/ ani nestačili pořádně seznámit s barem.

Když jsem do Bydžova odjížděl, byl jsem tak trochu nesvůj. Přece jen - pár let už uplynulo a musel jsem stále myslet na to ošidné: nevstoupíš dvakrát do stejné řeky. Atmosféra těch dvou dnů a ta fantastická bydžovská parta mě teď nutí onomu filozofovi odpovědět: Máte, milý pane, sice pravdu, ale mohu vás ujistit, že koupel v té jiné -letošní- řece, byla stejně lahodná a osvěžující, jako v těch někdejších.

Díky za to všem

jtd

GOETHOVY JESLIČKY

Přišel jsem, viděl jsem, nezvítězil jsem - přijdu zas.

Jak už bylo inzerováno v předešlém čísle "Hromady" konala se v Jesličkách prvního října 93 soutěž recitátorů Goethovy Jesličky. Připomenu jen, že spodní věková hranice recitátorů byla 24 let, horní smrt. Cenu laureáta měl zajištěnu nejstarší účastník. Proto se také někteří účastníci pokoušeli přesvědčit porotu, která byla složena ze samých laureátů Wolkrova Prostějova, že se narodili v minulém století. Je porotě ke cti, že ani jednomu z nich to neprošlo. Taký musím pokárat pořadatele. Chtít po dámách starších 24 let datum narození je mírně řečeno netaktní.

Nyní k samotnému průběhu soutěže.

19 účastníků si vylosovalo pořadí a pak nabítl sál /převážně lidmi, kteří nedosahovali věku 24 let/ sledoval bohatou škálu převážně dobře připravených vystoupení. K vidění bylo vše: Od klasické recitace /slyšeli jsme i poctivě recitované verše o Leninovi/ přes rozbor básně, až po monology z divadelních her. Objevila se dokonce i jedna kolektivní recitace. Svou troškou do mlýna o přestávce přispěl vlastním vystoupením předseda poroty a nechýběla ani hudební vložka. Laureátem se stal nakonec Míla Kučera, který přestože na to nevypadal byl z nás ze všech nejstarší.

Ještě jednu zmínku o porotě. Přesto, že se objevil pokus ji uplatit lízátky, byla spravedlivá a neoblomná. Úplatek mírně olizán vrátila.

Zkrátka a dobře večer se vydařil a já se těším již na další ročník. Doufám jen, že se to moc nerozkríkne. Rád bych se zúčastnil opět, ale mám strach, abych z velkého počtu účastníků nebyl vyřazen pro nízký věk.

S.P.

PRKNA BUDOU PRAŽTĚT

Těžko, přetěžko získáváme informace. Většinou jen, když se někde potkáme nebo když nažhavíme telefony... Takže telegraficky:

ZE SVITAV:

- Céčko společně s divadlem Josef pracují na Faustovi, "kterej bude takovej muzikantskej" /jak mi řekl Karel Šefrna/
- Holky z MaKu prý taky něco chystají... Prý Hurníkovy Pohádky - měly by být hotové kolem vánoc.
- Divadlo Josef dostane letos novou omítku...
- Céčko ještě neví co, ale něco to bude určitě...
- Jana Mandlová dělá dramatickou výchovu, má divadelní školičku a zkouší inscenaci, která snad bude do vánoc hotová...
- Dále ve Svitavách uvažují o setkání, na které by začátkem roku 1994 pozvali další soubory z regionu, aby společně strávily jeden víkend...
/Těšíme se!!!/

ZE SEMILSKA:

- Turnov se připravuje na oslavy 125 let spolku a 120 let kamenného divadla; má několik skupin - jedna k této příležitosti připravuje ŠTRAKONICKÉHO DUDÁKA, druhá Mrštíkových ROK NA VSI, třetí - nová - do konce roku pohádku...
- Semily plánují Goldoniho POPRASK NA LAGUNĚ, který by měl mít premiéru 18. nebo 19. prosince...
- Jilemnice stále hraje GESTU KOLEM SVĚTA v režii J. Jareše a chce se s ní přihlásit na přehlídku severočeského regionu v Tanvaldu...

Z CHRUDIMSKA:

- Prý se špatně scházejí - občas tehdy, má-li jeden soubor nějakou akci a pozve další...
- Chrudimskému souboru vypověděl službu režisér Zdeněk Bittl. Zatím chtějí do vánoc udělat pohádku Květy Kuršové JAK PRINCEZNY SPALY NA HRÁSKU...
- V Hlinsku prý dělají divadlo venku, ale co?

- Nedávno vzniklý soubor v Krouně /inscenace Ó, MAUGLI/ pracuje na další inscenaci...

Z HAVLÍČKOBRODSKA:

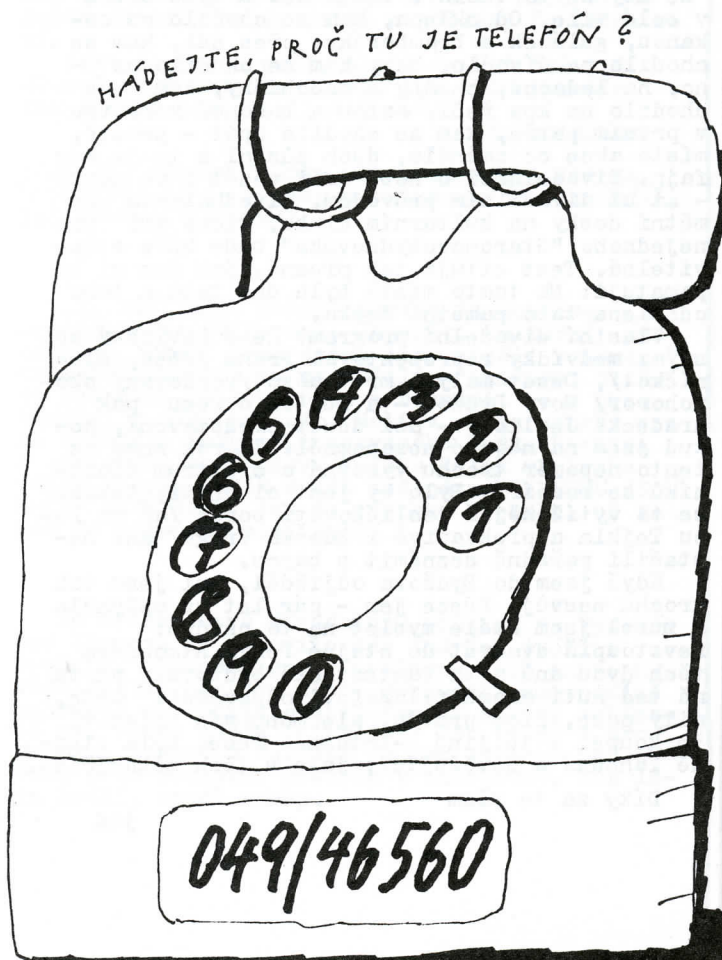
- Pracují jen soubory v Přibyslavi /Eva Bechyňová/ a ADIVADLO Havlíčkův Brod, koketují v Chotěboři /Alena Čaklová/, asi budou dělat divadlo pod Sokolem...
- s pořádáním přehlídky Dospělí dětem Havlíčkův Brod opět počítá a těší se na ni!

Z ÚSTECKOORLICKA:

- Žamberk po loňské inscenaci SLAMĚNÉHO KLOBOUKU připravuje STO DUKÁTŮ ZA JUANA, v prvním čtvrtletí 1994 by měla být premiéra...
- V České Třebové uvažují o TŘECH MUŠKETÝRECH...
- Vysoké Mýto také něco, nevíme, co...
- V Ústí nad Orlicí chystají projekt s názvem Veselohry na hranici...

Z PARDUBICKA:

- Karel Čapek - JAK SE DĚLÁ DIVADLO. To je titul premiéry, kterou v první polovině listopadu uvede divadelní soubor VOJAN Doubravice v režii Světlá Pilaře.

ŠKOLA HROU

Milá Alenko,
posílám Ti informace k cyklickému vzdělávání, které připravujeme. K tomu Ti ještě mohu napsat, že osnovy zpracovali Dr. Josef Valenta, Jarda Provazník a Hanka Kasíková. Je o to obrovský zájem, do třídy v Ústí přišlo 60 přihlášek, ale snad se podaří otevřít ještě jednu třídu v Hradci Králové, takže by měli být uspokojeni takřka všichni zájemci. Určitě bude zajímavé společné soustředění všech tříd, ale to bude až v příštím roce. Je vedoucím lektorem naší třídy je Nina Martínková.
Měj se moc pěkně, přeji pevné zdraví a klid a pohodu.

Naďa Gregarová

Naďo, díky, informace přetiskuji, i když částečně jsme už na přípravu tohoto cyklu upozorňovali v Hromadě č. VI. A doufám, že dáš vědět, jak to všechno probíhá.

Alena

DRAMATICKÁ VÝCHOVA V ZÁKLADNÍ ŠKOLE

Jednoletý vzdělávací cyklus pro učitele základních škol a vychovatele školních družin
říjen 1993 - červen 1994

Pořádají: IPOS ARTAMA /v Praze/
SKS Ústí nad Orlicí /v Ústí n. Orli./
Jihočeské centrum pro další vzdělávání /v Českých Budějovicích/
SIT Mladá Boleslav /v Mladé Boleslavi/

Koncepce a odborná spolupráce: Sdružení pro tvořivou dramaturgii a katedra pedagogiky FF UK Praha

Cílem tohoto cyklu je formou praktických cvičení, seminářů a přednášek zprostředkovat učitelům ZŠ aktivní kontakt s dramatickou výchovou /tvořivou dramaturgií/ a přispět k jejich osobnostnímu rozvoji. Dále cyklus umožní frekventantům orientovat se v různých variantách aplikace dramatické výchovy /dramatická výchova jako metoda výuky, dramatická výchova jako samostatný předmět, dramatická výchova v podobě osobnostního a sociálního rozvoje, využitelná zejména v předmětu občanská výchova a rodinná výchova/ a pochopit místo dramatické výchovy v systému školní výchovy v příslušných tematických a praktických souvislostech /alternativní model vyučování a výchovy, prostředek výchovy k tvořivosti, výchovy osobnostní a sociální, výchovy estetické, vyučování různým předmětům, hra a dramatická výchova, jiné cesty aktivního učení a dramatická

výchova atd./ Frekventanti kurzu si budou moci prakticky osvojit konkrétní postupy práce s dětmi při praktických cvičeních vedených lektory, tak cestou vlastních plánovaných, realizačních a hodnotících aktivit.

Cyklus je vhodný zejména pro učitele, kteří se přihlásili k projektu Obecná škola, v němž má dramatická výchova významnou roli. Vzdělávací cyklus je určen učitelům a vychovatelům z praxe, kteří absolvovali alespoň elementární praktické semináře dramatické výchovy a rozhodli se metod a prostředků tohoto oboru estetické výchovy ve své práci využívat. Z tohoto důvodu byla podmínkou zařazení do kurzu přijímací zkouška, která probíhala především formou praktických cvičení a her. Navíc uchazeči přiložili k přihlášce stručnou písemnou informaci o tom, proč se do tohoto kursu hlásí a jaké mají s dramatickou výchovou zkušenosti /jaké semináře dosud absolvovali, co z nich využívají, s jakými lektory pracovali apod./.

Rámcový učební plán kurzu:

- I. Dramatická výchova v kontextu školské reformy
 - Hra, kontakt, sebedůvěra
 - Dramatika v kontextu školské reformy
- II. Praxe, teorie a metodika dramatické výchovy
 - Tvořivá hra a osobnostní rozvoj učitele a žáka
 - Dramatické hry a improvizace
 - Hry s materiálem, předmětem a loutkou
 - Literatura a jazyk jako inspirace dramatické hry
 - Úvod do teorie dramatické výchovy
 - Metodika dramatické výchovy
- III. Možnosti aplikace dramatické výchovy ve vyučování
 - Aplikace dramatické výchovy v ZŠ /podle zájmu a potřeb frekventantů
 - Metodika dramatické výchovy s ohledem na možnosti jejího využívání v různých předmětech

Organizace kurzu

Výuka proběhne v osmi víkendových setkáních a bude zakončena pětidenní dílnou. Cyklus je pořádán paralelně ve čtyřech místech ČR a na závěrečnou dílnu se frekventanti všech čtyř kurzů sjedou do Ústí nad Orlicí v termínu od 27. května až 1. června 1994.

Vzdělávací cyklus bude ukončen v rámci dílny v Ústí nad Orlicí zkouškami a předáním osvědčení.

Držíme palce, aby se dařilo!

SPIELEN UND LERNEN

Už potřetí se v Kulturním domě Ostrov Havlíčkův Brod konalo setkání dětí s dramatickou výchovou a německým jazykem.

Co považujeme u těchto setkání za důležité a proč to vůbec děláme?

Protože ve škole se děti zatím jen učí slovíčka, něco přečtou, přeloží, napíšou. Ale neumí samostatně mluvit, komunikovat v různých životních situacích.

Takže pro ně vlastně připravujeme modelové situace, kdy musejí hlavně využít vše, co se dosud naučily. Co se přitom naučí nového, to vždy vyplývá při samotné práci. Dělaří se různé hry, etudy, malá divadelní představení /do pěti minut/. Malují se příběhy inspirované obrázky a zajímavými slovy - k tomu si děti zpracují vlastní příběh. Atd. atd.

Letos jsme měli 45 dětí od 8 do 13 let. Nezáleží na tom, kolik toho umějí, ale vždycky musejí využít vše, co už umějí.

Děti byly rozděleny do 4 skupin, ve kterých jsme přeci jenom trochu rozlišili věk a znalosti německého jazyka.

Dopoledne se vždy po jedné vyučovací hodině "točily" u čtyř lektorek a odpoledne malovaly, připravovaly "divadýlko" a hrály různé hry.

Trvalo to týden. Každý den od 8 do 16,30 hodin, se společným obědem.

Poslední den odpoledne byla předváděčka pro rodiče a další hosty. Sešla se jich skoro stovka, moc se jim to líbilo. Líbilo se to samozřejmě i dětem a lektorům. Jestli Pán Bůh a zdraví dá, příští rok to bude opět. A možná i s angličtinou.

Lída Honzová

NESTOŘI
&
KANDRASOVÉ

MILOSLAV
SUVA

ALIAS
MĚKKÁ
TLAPA

Narozen 9.12. ? /autentická výpověď zkreslena/
- smrti uniká každoročně na soustředění souboru, ohrožován zvláště sekerou.

...na táboře: "Pane učitelííí, vona mi nechce dát tu sekeruúúú!!!"

Vždycky ta dvě slova zní přesně jako když dítě volá: "tatiííí,..." Před několika lety jsem adoptovala jeho 13 dcer a 2 syny. Časem jsem zjistila, že přebrat soubor po Milovi znamená skutečnou adopci. Snad proto se kolem něho stahují děti, kterým něco chybí doma. Práce s nimi je samozřejmě problematická. O to víc si jí vážím. Míla nikdy nechodí jednoduchou cestou. Má své přátele i pohrdače. Vladimír Komárek vždycky říká: "Nejhorší je, když kolem tebe chodí, jako kolem výkladní skříně." To se jemu nemůže stát. Někdo má chut hodit kámen, někdo pohládít. On to dělá taky tak. Jednou ti nařeže a příště ti dá poklad. Není jen tak, najít klíče k pokladu. A to je dobře. Pohrdat umí každý, hledat jen někdo a najít smysl se podaří jen výjimečně.

Míla většinu času pracuje se dřevem. V Interiéru i v ZUS. Dřevu má však svůj život, svou paměť. Ne každý ji umí číst. Míla to umí. Proto snad se mu podařilo vychovat několik skutečných talentů. Má na ně "čuch", přestože často dítě zpočátku vypadá beznadějně. Dovede každému otevřít ty správné dveře. I mně je tak otevřel.

Krom této vlastní zkušenosti jsem slyšela vyprávět mnoho o loutkovém souboru v Lomnici nad Popelkou, kterak tam Míla léta režíroval, jinde zas porotoval, a přitom se neustále vše nové o divadle učil.

Pro nás je Míla otevřený a ŽIVÝ člověk.

Hanka Mocková
a spol.

Citát: "Když umíš psát básně, tak piš básně a nesahej mí na sekeru!"

VE SLUŽBÁCH THALIE

ŽIVOTNÍ
ZASTAVENÍČKA

MATĚJ
KOPECKÝ

NAROZEN: 4. 11. 1923

Kdo z loutkářů by ho neznal - a nejen kvůli jeho slavnému jménu sahajícímu až do 18. století! Vyrůstal v rodině kočovného loutkáře, oženil se s Annou Kopeckou z jiného loutkářského kolena Kopeckých a hráli spolu i dál... Pak nastalo období vzniku profesionálních loutkových divadel a Matěj zakotvil hned od počátku v královéhradeckém DRAKu. Odvedl tam řadu hezkých rolí, při nichž mohl čerpat ze svých bezedných zkušeností a dovedností. Ale nezahál ani dnes, kdy by měl v klidu užívat důchodového věku: hraje dál se svou ženou loutkové divadlo. My amatéři se s Matějem řadu let setkáváme nejen na jevišti, ale v porotách nej-různějších loutkářských přehlídek /např. v Libčanech/. Přeju mu proto za všechny hodně zdraví a elánu - a těším se na viděnou!

Alena Exnarová

EVA
BECHTŇOVÁ

NAROZENÁ: 18. 10. 1928

Milá paní Evo, já se Vám přiznám. Dlouho jsem nevěděla, jestli se ve Vaší osobě nepletu a nemám šálení smyslu. Prolínala jste se mi současně s dětskými sborníky /tu třídu jsem v rámci LKVKČ kdysi organizovala s panem Staškem/, s organizátory, kteří se pohybovali při okresní divadelní přehlídce okresu Havlíčkův Brod v Přibyslavi, a pak jsem Vás každoročně vnímala mezi denními účastníky hronovských diskusí. Ráda jsem Vás zaregistrovala v boji o vznik samostatné východočeské divadelní organizace,

ale to už jsem věděla kdo jste a už to budu vždy vědět. Jste ten cenný člověk, s kterým je možné vždy počítat ať už je to v jakékoliv kulturní oblasti. Přesto, že jste měla v poslední době vážné osobní problémy, nikdy jste se /oproti jiným, mladším a daleko méně vytíženým/ neopomněla z jakéhokoliv pozvání písemně omluvit. Nikdy jste v Přibyslavi neopustila divadelníky, i když jste věděla, že inscenace Vám třeba osobně vlastní slávu nepřinesou. Ale v Přibyslavi jsou prostě třeba!

Zagloužila byste si zastavení delší. Promínte mi, že já sama ho v této době nejsem schopna udělat. Za všechno čeho já jsem s Vámi byla účastna Vám děkuji. Věřím, že stejně tak i ostatní divadelníci, kteří nám nenapsali.

Mirka Cís.

JANA
ALBRECHTOVÁ

NAROZENÁ: 21. 11. 1938

A teď jsem absolutně v koncích. K Janě Albertové mám osobní vztah. Patří k oněm poučeným divadelním amatérům, se kterými jsem se vždy ráda setkávala. Jana pracovala dlouhá léta v okresních i krajských porotách i poradních sborech. Měla oprávněné ambice režijní. Vždy měla a má schopnost navázání kontaktu s lidmi sobě blízkými. Měla vždy dar "kultivované výřečnosti", takže mohla konferovat a provázet kde co. Pak mi jednou napsala, že se jí zdá, že divadelní vlak jede jinudy a že už do něj naskakovat nebude. Věděla jsem, že naskočí. Objevila se znovu po několika letech letos v Hradci na INSPIRACI. Máme její přihlášku i finanční příspěvek do VSVD. Setkala jsem se s jejím jménem onehdy v diskusi o feminismu a hlavně Amatérská scéna otiskla její článek na obranu práva divadelníků mít svůj časopis. Jany si vážím a mám ji ráda. Respektuji její právo vzdálit se plného divadelního dění. Ale těším se, že nebude trvalé a že opět někde "probublá". Říkal mi tuhle Vašek Podolský, že byla na jejich premiéře Balady z hadrů a jak je přišla o pauze podpořit. Nedá si pokoj. Přijela do Vamberka za kamarády a divadlem. Takže, ten "odpočinek" nebude zase asi tak akutní.

Jano - pusu a díky. Hodně zdraví.

Mirka Cís.

ALEXANDR
GREGAR

NAROZEN: 25. 11. 1943

Milý Sašo, takový hezký dopis, jaký Ti napsal Honza Dvořák v Hromadě č. 4 v rubrice Nestoří a kaprdasové tedy nesvedu. Tak jen pár řádek, neboť Tvé abrahámoviny nelze jen tak přejít. Především Ti přeju pevné zdraví - neboť to je prvním předpokladem pro to, abys mohl pro divadlo a pro nás všechny co nejvíce udělat. Promin, je to krapet sobecké, ale nějak si to divadelní dění v našem regionu nedovedu bez Tvé

hlavy a Tvých nápadů představit. Pak Ti ještě přeju, aby Tě úřadování nezdolalo a abys měl dost sil a času dělat divadlo prakticky. Pořád mám před očima Vévodkyni valdštejnských vojsk - já vím, není snadné nezůstat ve stíhu takhle zdarilé inscenace, ale přece jen aspon...?! A do třetice: pevně věřím, že náš zaběhnutý tandem redakčnězpravodajový vydrží i pro příští jubilejní národní přehlídku venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou /i když přiznávám, že ve svých 25 letech je proti Tobě Krakonošův divadelní podzim cucák!/ A vůbec - měj se!

Alena Exnarová

JAROSLAVA
ČADÍLKOVÁ

NAROZENÁ: 13. 11. 1953

Tohle jubileum jsme si našli v naší kartotéce VSVD. Nevím, jestli je zaznamenali taky v Moravské Třebové. Nic více nevíme, takže můžeme akorát takhle blahopřát: stručně, leč srdečně. Všechno dobré!

red.

MILADA
KADOVÁ

NAROZENÁ: 22. 10. 1958

Taky tohle jubileum /jubilejníčko?/ jsme vyhrabali v kartotéce. Neméně srdečně blahopřání a přání všeho dobrého posíláme do Hořic!

red.

ALEŠ
ALINČE

NAROZEN: 5. 12. 1963

Tak k tomuhle jubileu jsem dostala dopis, který ráda přetiskuji.

ex

Milá Alenko,

tak ti tak koukám na kalendář na poslední čtvrtletí a převracím ho vzhůru nohama a kontrolovu všechno možný i nemožný, aby mi nic neuteklo a heleme se, koukejme se: v měsíci prosinci by tu byly jedny kulaté narozeniny. Pravda, jenom takové maličké, ale nicméně. A na jedinou jsem začal vzpomínat na časy o takových patnáct, šestnáct roků zpátky, když jsem byl ještě rád, že vůbec mohu učit na lidové škole umění a kdy by mne ale ani ve snu nenapadlo, že bych mohl jednou dělat to, co dělám teď.

To ti tenkrát v Pardubicích ještě existovalo Divadlo mladých v Závodním klubu Tesly v Hronovické ulici. Tenhle soubor se mohl pyšnit mnohaletou tradicí, pak tím, že se specializo-

val na hraní pro děti, pak ještě tím, že v něm bylo vždycky poměrně dost schopných a talentovaných herců /o režisérech se to bohužel už tak často říkat nedalo/ a ještě i tím, že se mu čas od času podařilo udělat docela hezké pohádkové představení nad jinak obvyklý průměr.

A tam jsem ti jednou viděl hrát takového kluka, co se od ostatních v mnoha směrech tak nějak lišil. Elánem, nadšením, všestrannou chutí, jakousi vnitřní možná až přehnanou zodpovědností, s takovým trochu zvláště zabarveným hlasem, pohybovou kulturou snad až příliš kultivovanou a dleci téměř přehnaně korektní. Jestli v té době hrál v souboru konkurenční IŠU či Tesly a nebo obou, si už nepamatuji, do bych musel jít do sklepa do skříně se starými divadelními programy a na to nejen že nemám čas, ale hlavně to není podstatné. Daleko podstatnější je to, že tenhle kluk, co se tenkrát učil prodávčem /a vyučil se na maturitu a výbornou/ chtěl dělat divadlo jak jen nejlíp by asi mohl umět. A tak se nějak zákonitě objevil u nás v Cihelně. Však víš, že to tam bývala docela slušná líhna talentů.

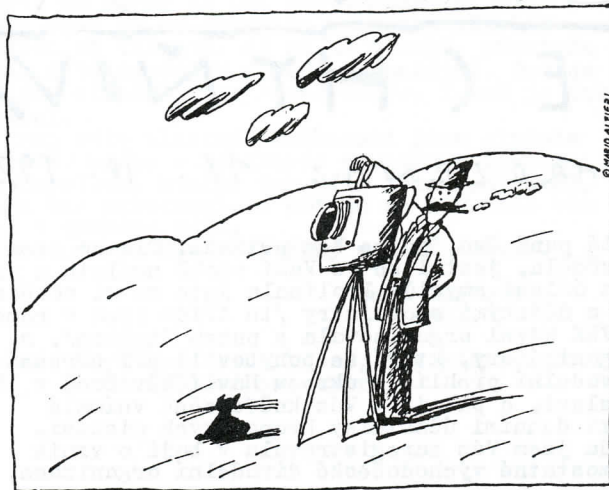
Tenhle kluk možná taky chtěl být jednou slavným hercem. Ale zřejmě sám vycítil, že na to asi nemá, jenže bez divadla nemohl být. Začal mi dělat jakéhosi asistenta a já na něm viděl, jak ho to táhne k režii. Však to taky po vojné chtěl zkusit na DAMU. Jenže, jak už to v životě bývá, nevyšlo to. Ale on to nezabyl. Když to nešlo profesionálně, musel to jít amatérsky. A založil si ze svých kamarádů soubor a začal režírovat. V té době Svaz českých divadelních ochotníků otevřel režiséřskou školu. To víš, že jsem ho tam doporučil. A on tam začal jezdit a vzdělávat se a stavět se na vlastní nohy - a pomalu, ale jistě se mu začalo dařit. Však tu jeho Gogolovu Ženitbu a Čechovovy Náměly máme oba ještě v živé paměti. Samozřejmě, ne vždycky se podařilo všechno, letos v Havlíčkově Brodě s tím Grymem a Černou královnou jsme si na něm pěkně v porotě smlsli...

O to ale přeci nejde. Já jsem si hlavně uvědomil, jak je fajn, že mezi svými odchovanci nemám po divadlech jenom samé zajímavé herečky a herce. Představ si, on to vzal ale doslova od píky. Prostě bez divadla vskutku být nemohl a tak opustil teplé místo prodávče v železářství /dneska možná mohl podnikat a vlastnit obchody nebo aspon obchůdky a vydělávat těžké peníze, možná.../ a vyměnil ho za podstatně hůř placené místo divadelního vrátného. No vidíš a dneska už je ve VCD několik let divadelním nápořádou a kdo ví, jak to bude dál. Kdyby se ten příběh odehrával v Americe, tak neváhám napsat, že třeba bude jednou po mně ředitelem. Vlastně, proč ne?

Já vím, malinko fantazíruru. To on ale taky rád. A zřejmě i pro tohle mám v divadle o jednu vzácnou divadelní duši víc. Myslím si, že nejen že má divadlo rád, ale že divadlo začíná mít rádo i jeho. A to je dobře. Tak mu spolu připijme na zdraví a ty jeho třicetiny, ne?

Měj se hezky! A on s Tebou a s námi všemi!!! Ahoj!

Míla Kučera

PELMEL (MIŠMAŠ)

Horoskopy jsou v módě. Někdo jim věří více, někdo méně, někdo vůbec ne. Z chytrých knih jsme vyčetli a v pogledním čísle Zpravodaje Jiráskova Hronova zveřejnili horoskop tohoto festivalu. To abychom všichni věděli, jak se k němu chovat napřesrok. Tady je:

Horoskop JH 1994

Jiráskův Hronov se narodil ve znamení Ovce. Hodiny ovládané Ovcí jsou mezi 13,00 až 15,00 hodinou. Směr znamení je jihojihozápad a období vlády Ovce je léto, měsíc červenec. Stálý prvek je Ohen a pól má negativní.

Ovce je patronka umění a pohání tvůrčím schopnostem. Ovce je nejženštějším znamením čínského zvěrokruhu. Ovce je známa svými jemnými a soucitnými způsoby. Snadno odpouští a má pochopení pro chyby a nedostatky jiných. Nemiluje přesné pracovní rozvrhy a nesnáší příliš mnoho disciplíny nebo kritiky. Ovce má tendenci hýčkat objekty svých citových vzplanutí. Snadno podléhá svým proměnlivým náladám a špatně se jí pracuje pod tlakem. Když je ohrožena reaguje prudce a popudlivě. Je středr a obětavá, nešetří vlastním časem ani penězi. Ovce považuje za nejdůležitější v životě tři věci: jídlo, domov a oblečení. Je osmým znamením a pro Čínany číslo 8 symbolizuje prosperitu a pohodlí. Obdivovatelé a ctitelé zahrnují Ovcí dary a bohatí a mocní ji berou pod svou ochranu.

JH se narodil ve znamení Ovce spojené s Kovem. Tato Ovce je velmi sebevědomá, věří ve své schopnosti a zná hodnotu svého talentu. Kov posiluje umělecké sklony a inspiruje k neustálému hledání všech forem krásy. Může být však i panovačný, chamtivý nebo žárlivý. Neustále si vyžaduje pozornost.

Rok 1994 bude pro Ovcí těžkým a vyčerpávajícím rokem, v němž se bude muset potýkat s nepříjemnými změnami, dluhy a problémy v milostném životě. Doba není příznivá k cestování, investování nebo dlouhodobým finančním závazkům. V tomto období by se měly zachovat optimistické, ale konzervativní názory.

Pozor při jednání s těmi kdož jsou narozeni ve znamení Psa, Myši a Buvola. Naopak jsou velmi příznivá znamení Vepře, Králíka a Koně.

/Tohle všechno vyčetl Jarda Kodeš z Čínských horoskopů/

Občas si vzpomenu, jak mi kdysi říkal Ruda Šíp z Bystrého u Poličky, že by rád s dětmi inscenoval Tajemný hrad Svojanov Bohuslava Březovského a hrál ho přímo na hradě. Vzpomněla jsem si znovu, když jsem se dočetla v Hradeckých novinách /23.7.1993/, že v rámci dvoudenní loutkářské pouti na hradě Svojanov vystoupilo divadlo Minor z Prahy s adaptací této knihy z pera Karla Makonje "Strašidla na Svojanově aneb Dnes jsem strašil naposled". Jestli se přihlížející báli, se mi nedoneslo.

ex

A ještě dvě zajímavá čísla, která jsem zjistila ve Vysokém nad Jizerou:
Divadelní spolek Krakonoš vlastní přes 1.600 textů her /! / ve své knihovně.
Na závěrečném bálu zvaném Sejkorák při Krakonošově divadelním podzimu se obvykle peče 1.700 sejkor /mnam!/.
Jsem poněkud na vážkách, kterému z těch čísel vyseknout větší poklonu.

ex

VÁŽENÍ DIVADELNÍCI,
KTERÍ PODNÍKÁTE
VE VŠECH SFÉRÁCH!!
OPĚT VÁM PŘIPOMÍNÁME
MOŽNOST INZEROVAT
U NÁS ZDARMA.
TAHLE STRÁNKA
JE TU PRO VÁS!!!

DIVADELNÍ TRŽNICE

Neil Simon: BOSÉ NOHY V PARKU

Inscenaci nabízí DS KLICPERA Chlumec nad Cidl. Režie Jiřina Jelená a Václav Dušek /herci Klicperova divadla v H.K. j.h./. Počet osob: 8-10. Doprava: osobní auto + Avie za režijní cenu. Technické podmínky: jeviště, osvětlení, horizonty. Finanční podmínky: 300 Kč + doprava. Kontakt: Jiřina Nováková, Švermova 524/IV, 503 51 Chlumec n.C., tel. domů 926 427, do práce Kosičky 923 26.

REFLEKTOR

VÝCHODOČESKÉ
DÍVADLO
PARDUBICE

Dramaturgický plán na sezónu 1993 - 94

(opráno z materiálu VČb)

Donald Churchill: NATĚRAČ

Vynikající komedie plná vtípu, ztřeštěnosti a erotiky, která byla přeložena do mnoha jazyků a v současné době se hraje s úspěchem po celé Evropě.

Friedrich Dürrenmatt: NÁVŠTĚVA STARÉ DÁMY

Nejúspěšnější hra světově proslulého švýcarského dramatika. Autor se v ní hlásí k lidovému divadlu a rozehrává výpravnou a téměř detektivní komedii o morálce, vině a odpovědnosti. Její hlavní hrdinkou je nejbohatší žena světa, která si přijíždí do rodného města pomoci peněz vydobýt nápravu kdysi spáchané křivdy.

Karel Urbánek: ČESKÝ KABARET

Herec, autor a režisér, na jehož pardubickou éru si mnozí diváci ještě stále vzpomínají, vytvořil autorský kabaret situovaný do doby třicátých let obohacený evergreeny české hudby ní tvorby daného období.

George Bernard Shaw: PYGMALION

Sochař Pygmalion se zamiloval do své sochy, láskou jí vdechl život a ona jeho cit opětovala. Tento pradávný příběh se stal námětem jedné z nejhranějších komedií všech dob. Profesor Higgins se vsadí s přítelem, že z bezvýznamného děvčete "vypěstuje" dámu vysoké společenské úrovně. Nedomyslel však, co se také může stát, pokud svoji sázku vyhraje.

Stendhal: VĚZNICE PARMSKÁ

Hlavní postavy světoznámého klasického díla francouzské literatury mají mimořádný duchovní rozměr a romantický nepokoj v srdci. Vedou neustálý niterný boj za svobodu citu, ducha a osobnosti vůbec. Děj je proto plný zvratů a napjatých situací, které dávají skvělé herecké příležitosti.

Brian Friel: TANEC NA KONCI LÉTA

Základem světového úspěchu této současné hry je vynikající nápad. Pět svobodných a velmi samostatných sester vychovává dítě jedné z nich, které však nikdo z diváků nevidí. Místo něj se po jevišti pohybuje dospělý muž, který kdysi oním dítětem byl. Hra je vlastně vzpomínkou na okamžiky, které mimoděk ovlivnily celý jeho život. Vzpomínkou, která si díky své křehlosti a jemnému humoru získala diváky v mnoha významných světových divadlech.

Lope de Vega: VZBOURENÍ V BLÁZINCI

"Zlatý věk" španělského dramatu na přelomu 16. a 17. století patří mezi nejvýznačnější etapy divadla vůbec a Lope de Vega je jeho vrcholem. Vzbourení v blázinci jej mezi tisícovkou her, která napsal, zaujalo natolik, že v něm dokonce sám vystupuje jako dramatická postava. Jde o mistrovský obraz vzájemně komplikovaných mezilidských vztahů. Nejsilnějším a přitom nejsložitějším z nich je podle autora přirozeně láska, která nejprve situace řádně zamotá, aby se nakonec vše v dobré obrátilo.

Jacques Offenbach: BANDITĚ

V ironicky pojaté operetě nabízí Offenbach podmanivé melodie, humor a dobrou zábavu v tajemném lese plném loupežníků, kteří vymýšlejí převleky a lečky, aby získali krásnou dceru svého vůdce.

Pohádková hra pro děti:František Pavlíček: TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA

Klasická výpravná pohádka pro nejmladší návštěvníky.

Poslední titul sezóny bude upřesněn dodatečně.

A co jsme ještě mimo jiné vyčetli z tiskovin VČD? Že na tuto sezónu vyhlásilo divadlo akci DÁREK VČD. Každý, kdo se rozhodne navštívit představení v den, kdy slaví svoje narozeniny, má vstup zdarma!

CO NOVÉHO
V
KLICKEROVĚ
DÍVADLE

Za září a říjen má divadlo za sebou dvě premiéry:

Tennessee Williams: BÁJEČNÁ NEDĚLE V PARKU
CRÈVE COEUR

Americký dramatik T. Williams dokázal ve svých hrách odhalovat i ty nejhlubší zákruty lidské duše, měl dar vidět trápení, vzniklé bolestivým rozporům snů a skutečností, s určitou dávkou humoru. V tomto příběhu můžeme sledovat touhy žen různých životních osudů a různých přístupů k mužským protějškům... Protože právě humor je kořením života, jejich jednání vybízí spíše k úsměvu než k pláči.

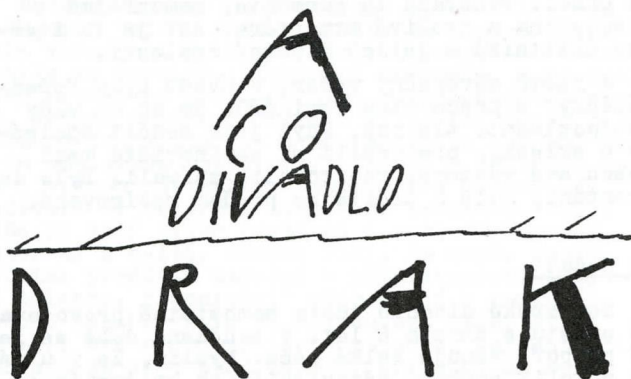
William Shakespeare: MNOHO POVYKU PRO NIC

Komedie Mnoho povyku pro nic vznikla ve vrcholném tvůrčím období autorova života. Vyniká brilantním jazykem, mistrovskými zápletkami a především plastičností a živostí pestrého spektra postav. Je nejen mistrovskou komedií, ale též sondou do povahy lidí a jejich životů. Je příběhem o vratkosti hranice mezi tragédií, radostí a smutkem, štěstím a neštěstím. Je položenou otázkou o hodnotě našich citů a vztahů, otázkou, jakou roli hraje v našich životech

vnější zdání, povrchní efekty, ješitnost, jak málo se ptáme na podstatu věci, jak málo skutečně známe lidi kolem sebe. Ale je i příběhem o veliké ceně toho, co vnějškově neefektivní, je ve své podstatě ryzí, ať už je to přátelství, láska, důvěra či věrnost.
/Vybráno z programu KAM v H.K. - září - říjen 1993/

Dále jsem se v tisku dočetli, že divadlo v této sezoně chystá Shafferova AMADEA, Giraudouxovu ONDINU, Jiráskovu LUCERNU, VÁNOČNÍ HRŮ. Dále počítá s dvěma tituly ve studiu Beseda i s divadlem v plénu.

Novým uměleckým šéfem divadla je Michael Tarant.

V minulé sezoně oslavilo 35 let činnosti - trochu jsme na to zapomněli, tak aspoň dodatečně skromné přání, aby se mu stále dařilo tak jako dosud.

Ve snaze se dozvědět co nejvíc o současné sezoně v DRAKU, nažhavila jsem telefonní linku a zavolala Vladimíra Zajíce. Budu stručná, tak jako on:

16. října měl premiéru Werichovi TŘI VETERÁNI které zde jako svou absolventskou inscenaci na závěr studia na DAMU režíroval Michael Cech.

11. prosince by měla mít premiéru několikrát odložená JENOVEFA v režii Jana Borny.

Obě inscenace jsou pro 1. stupeň ZŠ.

A to je všechno. Dál je zatím nejasno.

MIMO RUBRIKY

Seniorrentheatertreffen des BDAT

/Seminar Multiplikatorenausbildung/

vom 19.-22. August 1993 in Scheinfelf bei Würzburg /Bayern/

aneb o něčem, co zatím v českých zemích moc neznáme.

Byla jsem tam tři dny a poznámek mám tolik, že nevím z které strany začít, aby to dostalo nějaký řád.

Zkusím to takto:

1/ Seniorské divadlo. Nebo chcete-li divadlo seniorů.

Je to amatérské divadlo, kdy hrající členové souboru mají věkový průměr minimálně 60 let. U ostatních, t.j. režisér, vedoucí souboru, technika a další, již na věku nezáleží. Provozuje se u našich západních sousedů v Německu a dalších zemích /Švýcarsko, Švédsko, Rakousko, Dánsko/ již několik let a je stále rozšiřováno a podporováno. Věnuje se mu velká péče a publika. Pořádají se semináře, setkání, přehlídky.

V Scheinfeldu na toto téma hovořila paní Josette Gillmann-Mahler ze Švýcarska, viceprezident BDAT pan Wolfgang Rostock a v podstatě se o tom hovořilo neustále v průběhu všech tří dnů.

Rozepisovat se v ucelených větách a vymýšlet k jednotlivým problémům "omáčku" se mi zdá zbytečné. Jsem přesvědčena o tom, že každý ze čtenářů pochopí o čem je řeč i z následujících bodových poznámek:

- seniorské divadlo je lidové divadlo v plném slova smyslu

- divadlo pro staré - nejen divadlo jako takové, ale řeší se i psychologické problémy, např. osamocení, osobní i rodinné problémy - terapie - nová životní energie

- z koušky a role: charakter, autenticita - šance pro seniorský teatr role podle typů - důležitost malých rolí - nikoho nepřetěžovat - ne dlouhé zkoušky - žádné soukromé zkoušky /potřeba společného kontaktu/ - prvotní je divadlo /na zkouškách se nezabývat soukromými problémy - herci mají především hrát/ - humor, společné pití, kávy

- autorita vedoucího - dobrého, špatný může leccos zkusit - důležité je iniciovat, ale neponechávat je samotné - spousta diplomacie - při vedení 50-60% psychologie

- hrané texty - hledají se hry veselejší - publikum očekává zábavu - publikum není zvědavé jen na problémy starších lidí - předělávají se texty - vlastní texty

- semináře - kreativní semináře, multiplikační školení

- proč ne staří a mladí dohromady? - mladí propagují dynamické divadlo, staří jiné problémy - jsou i smíšené skupiny /funguje to např. při zkouškách, kdy staří mají strach jít večer sami domů/ - spolupráce s mladými /mladí píší - staří to hrají/

- v každé vsi, v každém městě jsou staří lidé - dělají se průzkumy - vyzývají se lidé v místním tisku - pomáhá se - něco si platí sami, ale na něco se jim přispívá /administrativa a pod./

- " a l t e r s h e i m " - skloňuje se ve všech pádech - hraje se pro ně, s nimi, v nich

- d ě l á s e h o d n ě pro to, aby byl trochu "proražen kult mladého divadla"

2/ Vlastní seminář

Když jsem obdržela nabídku k absolgování tohoto semináře, dostalo se mi zároveň omluvy: "Samozřejmě, že víme, že do seniorů ještě nepatříš, ale kdybys měla zájem...". Nepatřím a zájem jsem měla. Ale i trochu strach, jestli si s nimi budu rozumět. Jsem totiž zvyklá pohybovat se v divadle mezi mnohem mladšími lidmi. Dopadlo to bezvadně. Byli mladí duchem i jednáním.

Seminář, ve kterém jsem pracovala, se nazýval "Improvisation von Kurzszenen für das Altentheater". Vedla jej Sylvia Hathazy z Hamburku a to s plným vědomím toho, s jakými lidmi pracuje. Bylo jasně vidět, že ví o co jde. S mnohými se ostatně znala osobně z minulých seminářů i z konkrétní spolupráce v souboru. Sama je vedoucí jednoho z těchto seniorských souborů a pro svůj soubor sama upravuje texty a píše texty vlastní /např. na základě souborových improvizací/. Aby však nevznikl dojem, že to bylo jen takové "pro babičky a pro dědečky", kteří už moc nemůžou. O ne! Byla to divadelní práce v plném slova smyslu. Po celou dobu určenou pro vlastní práci, se dělalo naplno, bez zbytečných průtahů, s elánem a kreativitou. A s humorem a otěvřeností a v pohodě! Takto jsem to v našich seminářích pokaždé nezažila. /Je to snad i věkem a určitou životní moudrostí?/

Nebudu se pouštět do podrobného rozpisu obsahu semináře. Většina z probíraných věcí mi není neznáma, ale byly tu zajímavé odlišnosti v postupech a způsobu prezentace.

Každopádně inspirace pro divadelní práci bez ohledu na věk seminaristů nebo členů souboru.

A pro mne osobně znovu potvrzená zkušenost. I když se člověk cizím jazykem dorozumí, při takovéto práci je s hledáním vhodných slov přeci jenom větší práce. A tak najednou zjistíte, kolik toho jste schopni ještě vymyslet jinými divadelními prostředky. A doma, na zkouškách se dušujete, že už nic udělat nemůžete a mluvíte a mluvíte a jen mluvíte.

3/ Co mne zaujalo

a/ prostředí

Vše se odehrávalo v Bildungshaus Kloster Schwarzenberg, Scheinfeld. Zřejmě dům pro vzdělávání a s možností i ubytování turistů. Vše vespolek - ubytování, jídelna a kuchyně /výborná strava a každý den přesně v 15,00 hod. společné posezení "u kavičky"/, vhodné prostory pro práci v seminářích, vinárna i kostel. Vše v podstatě v jedné budově. A zahrada. Pro pěstování zeleniny, spousty květin a takovým tím typickým kruhem pro meditaci mnichů. Tak jsme se také na chodlách potkávali. My seminaristé, paní z kuchyně, několik zde ubytovaných turistů, místní obyvatelé - účastníci bohoslužeb v kostele a mniši řádu františkánů /mladí, sympatičtí muži, oblečení jednou do mnišské kutny, podruhé v džínách nebo kratasech a tričku/. Není to zase až tak samozřejmě pro člověka od nás, a proto se o tom i zminuji. Byla jsem totiž docela dojatá v situaci kdy mladý, inteligentní a velice příjemný představitel řádu nás přišel oficiálně pozdravit a popřát nám hezkou práci.

b/ jak pracují účastníci semináře

Jak jsou otevření, vstřícní a ochotní přijímat věci - učit se nové. A vůbec, že na seminář jdou starší, vlastně staří divadelníci. U nás mnoho těch starších už žije z podstaty a mají dojem, že semináře a dílny jsou jen pro mladé.

Uvolněnost všech, pohoda. Všichni přijeli včas, nikdo neodjížděl předčasně. To vše zřejmě i proto, že už mají zaopatřenou rodinu a tyto záležitosti nepřinášejí pro ně rodinné komplikace. Ani problémy v zaměstnání.

a/ celkové vztahy a společenské úroveň setkání

Člověk zvyklý z jiných divadelních dílen a setkání na mnohem ležérnější způsob oblékání - i v Hronově teď platí při jakémkoliv představení "čím hůře, tím lépe" - si uvědomí určitý rozdíl. Ke stolu a společnému večernímu posezení se dámy samozřejmě převléknou a pánové přijdou v kravatách. Nejí se ve spěchu mezi prací, je dostatek času na odpolední siestu a soukromé povídání, při absolutním využití času určeného na práci. Panovala tu harmonie, samozřejmě disciplína a tvořivá atmosféra. Asi je to i věkem účastníků a jejich životní zralostí.

A ještě závěrečný večer. V úvodu byly "předváděčky" z práce obou seminářů. To se dá vždy předpokládat. Ale pak, když jsme seděli společně u sklenky, předváděli si seminaristé mezi sebou své výstupy, recitovali, zpívali. Bylo to spontánní, milé a určité ne předem režirované.

Co dodat?

Seniorské divadlo takto samostatně provozované existuje zhruba 6 let. V současné době se jeho podpoře věnuje velká péče. Myslím, že i u nás je několik souborů odpovídajících kritériím seniorského divadla nebo je to alespoň část věkově různorodého souboru, která může mít samostatnou inscenaci. Bylo by dobré, aby se takovéto soubory ozvaly a oznámily svoji existenci na ARTAMU - českou sekci AITA a využily možností různých nabízených setkání a přehlídek. Pokud je mi známo, i u nás se předpokládá podpora rozvoje seniorského divadla. Tak nejen "držím palce", ale jsem ochotná v této věci i konkrétně, podle svých sil, pomoci.

Lída Honzová
ADIVADLO Havlíčkův Brod

T Y D E N
V
AVIGNONU

Soubor scénického tance Evy Veverkové z Ústí nad Orlicí byl pařížským centrem pro amatérskou kulturu "CEMEA" pozván k účasti na prestižním divadelním festivalu ve francouzském Avignonu.

Toto město do dějin Evropy vstoupilo jako město papežské, konkurující Vatikánu. Rovněž také známou písničkou o svém "polovičním mostě" a také jako centrum kraje, kde se rodí báječná vína. Cote du Rhone. Kousek od města stojí již dva tisíce let nejznámější římský akvadukt a ještě dál je Arles, město Vincenta van Gogha. Jede se tam přes vinařský kraj Chateauneuf du Pape, s vesnicí a moken toho jména, které obáslil Miroslav Horníček.

Divadelní festival má na rozdíl od vína, ovoce a nezaměnitelného syra, produktů vyráběných pod žhavým provensálským sluncem, tradici poměrně mladší. Založil ho v roce 1947 vynikající francouzský divadelník Jean Vilar, který si usmyslel uspořádat na nádvoří papežského paláce exkluzivní představení světových divadel. Nápad se do dnešních dnů rozrostl natolik, že se každoročně toto město stává Mekkou divadla. Divadlo

se hraje po celý červenec a nejen v papežském paláci, ale také v desítkách sálů, sálků, zahrad, paláců i ulic. Letos se tu během měsíce vystřídal na 700 !/! titulů her a všude se hrálo až pětkrát za den.

Naráz tu vlastně běží tři festivaly. Oficiální, v kamenných divadlech, se označuje jako "IN", v ostatních divadlech se mu říká "OFF". Za vstupenky se musí platit. Hraje tu Comedie Francaise vedle Sofie Lukačevské, klasické drama vedle avantgardy, Francouzi vedle Švédů a dalších.

Třetí festival se dá označit jako "off-off", protože každý den od rána do večera, spíš však do druhé po půlnoci, si můžete dopřát pouličních komediantů, artistů, muzikantů a podobné čeládky. Vybírá se do klobouku a všichni báječně umí. Kdo umí méně, má mín v klobouku.

Ústecký soubor se festivalu zúčastnil v oné kategorii "off". Práce pařížského centra CEMEA byla vyznačena v oficiálním programu, ale orientovala se dovnitř. Účastníci semináře, se jednak inspirovali na představeních renomovaných souborů, jednak v jakési tvořivé dílně pracovali pod vedením francouzských a zahraničních lektorů na svém uměleckém vzdělávání. Jednou z lektorek byla i vedoucí ústeckého souboru Eva Veverková. Podílela se na práci tanečního semináře. Vedle něho po celý týden probíhal i seminář herecký, autorský a další. Dlužno říci, že např. česká skupina předčila ostatní v připravenosti i šíři talentu. "Domorodci" přistupují k semináři trochu jinak. Často to nejsou ani lidé, kteří by měli své soubory, jde o zájemce, jejichž ctižádostí je něco se dozvědět, pracovat na sobě, rozšiřovat svůj obzor, relaxovat uměním. Všechno si platí sami, přijíždějí z různých míst Evropy, jsou mladí, ale také již odrostlí, někteří s určitou dávkou talentu, jiní zápasí s gravitací. Ale dělají to rádi a proto s chutí.

Deset členů souboru C-dance mělo možnost podělit se o své zkušenosti a že mezi ostatními zářili je jasné. Dobře si rozuměli s francouzskými lektory - to byly špičky pedagogické i umělecké, z konzervatorií a uměleckých škol, např. Michel Carierová z Paříže, která na podzim přijede učit do Ústí nad Orlicí. Na závěr této dílny předvedly tři skupiny tanečníků tance připravené v semináři.

Ústečtí tanečníci se v Avignonu prezentovali i jinak. Uspořádali dvě vystoupení na prestižních místech, na náměstí před papežským palácem, kde si vzali k ruce skupinu afrických bubeníků a další den vystoupili před městským divadlem v srdci Avignonu. O diváky neměli nouzi, mnohé přilákali na své oficiální vystoupení v paláci F.R. Mistrala, kam přišli i všichni účastníci kursů CEMEA a např. i jeden americký manažer, který C-dance pozval na další vystoupení v Evropě.

Přestože na práci v semináři bylo pozváno pouze deset členů souboru, pro něž mohli pořadatelé zajistit ubytování a stravování, jelo do Francie nakonec dalších patnáct tanečníků. Ti podpořili svou "vrcholovou" skupinu tím, že soubor mohl vystupovat celý, s kompletním repertoárem. Druhá část přestála tvrdé podmínky /nocovala v autobuse, v době festivalu tam stála jedna noc v kempu víc než 70 franků!/, zato však na rozdíl od pracovní skupiny viděla Avignon v plné šíři. Denně mezi pouličním kumstem, denně mezi společnostmi herců, diváků i turistů, v atmosféře, kterou si vůbec nedovedeme představit. Nápady, inspirace, zážitky.

Soubor C-dance si cestu do Francie vypracoval tím, že dnes patří mezi špičky tanečního divadla u nás. Na uskutečnění zájezdu se podílela Artama, ústecká rada kultury, sponzoři i členové sami. Investice se určitě vyplatí, protože navázané kontakty jsou neocenitelné.

V polovině října se v Ústí nad Orlicí uskuteční koncertní část národní dílny souborů scénického tance. Při ní se představí výběr českých souborů tohoto druhu a navíc bude k dispozici videofilm, který soubor pořídil při své

Avignonské cestě. Takže atmosféra města nad Rhonou letos ještě jednou dýchne do českých luhů a hájů.

-sg-

Středisko amatérské kultury IMPULS
Okružní 1130
500 03 Hradec Králové

N O V I N O V Á Z Á S I L K A

"Podávání novinových zásilek povoleno ObSP Pardubice č.j.: PP/1-3269/93 ze dne 30.9.1993".